

KELEIVIS
DARBO ŽMONIŲ LAIKRAŠTIS

Prenumerata metai: \$2.00
Amerikoje
Pietų Amerikos Valstybėse, Kanadoje ir kitur \$3.00

Prenumerata pusė metų: \$1.25
Amerikoje
Kanadoje ir kitur už Suvienytų Valstijų \$1.50

Apeklbimų kainų klausit laikui. Kreipiantis su kokiais nors reikalais adresuokite:

KELEIVIS
233 Broadway, So. Boston, Mass.

KELEIVIS

Boston Pub Library
Copley Square
Boston, Mass.

THE TRAVELER LITHUANIAN WEEKLY

KELEIVIS
LITHUANIAN WEEKLY

Represents over 75,000 Lithuanians in New England, and about 1,000,000 in the United States.

THE BEST ADVERTISING MEDIUM

Advertising Rates on Application.

KELEIVIS
233 Broadway, So. Boston, Mass.

NO. 39

Keleivio Telefonas
SOUTH Boston 3071

SO. BOSTON, SEPTEMBER-RUGSEJO 24 D., 1941.

Keleivio Telefonas
SOUTH Boston 3071

METAI XXXVI

Ukrainos Frontas Susmuko; 450,000 Rusų Sunaikinta

KIEVEVAS IR POLTAVA KRITO; KRYMAS AT- KIRSTAS.

Maršalas Budionnij pašalin-
tas iš vadovybės; jo vieton
pastatytas Koniovas.

Rusų armijos padėtis kas-
dien darosi vis kritiškesnė.
o Ukrainos fronte ji pasida-
rė jau staciai katastrofinga.
Persikėlęs keliose vietose
per Dnieprą, priešas pasipy-
lė Ukrainos lygumomis kaip
baisiausias potvynis. Ukrai-
nos sostinė Kijevas jau pa-
imtas ir paimta Poltava, kur
kitasvė Petras Didysis su-
mūšė švedus.

Vokiečiai skelbia, kad su
Kijevo jie paėmė 150,000
belaivų ir daugybę karo
medžiagos. Be to, apie 450-
000 rusų jie apsupė i rytus
nuo Kijevo ir baigia juos
naikinti. Toliau i pietus vo-
kiečiai sakosi jau pasiekę
Azovo jūrą, atkirsdami visą
Krymo pusiasalį. Tame pu-
siasaly stovi Sevastopolis,
vyriausia Juodos Jūros lai-
vyno bazė. Rusų Baltijos lai-
vynas Kronštate esąs jau su-
daužytas; keturi karo laivai
tenai buvę nuskandinti ir 12
jų sugadinta. Dabar grėsia
pavojus ir Juodos Jūros lai-
vynui.

Pasiekę Azovo jūrą, vo-
kiečiai greitai žygiuoja Kau-
kazo kryptimi. Kai jie už-
ims visą pietų Rusiją ir Kau-
kazą, Sovietų Rusija pasi-
liks be karo pramonės, be
kasvklų ir be žibalo. Vienu
žodžiu, pavojus didžiausias.
Todėl Maskva šaukiasi Ang-
lijos ir Amerikos pagalbos.
Bet kaip Anglija ir Ameri-
ka gali jai pagelbėti, kuomet
jau užsidaro visi keliai? O
jeigu ir neuždaryti keliai,
tai kiek tos pagalbos galima
pristatyti? Šimtas kitas or-
laivų ir šimtas kitas tankų
šiotiam kare, tai tik lašas
jūroje. Juk vienam mušy per
dieną sunaikinama po 150
tankų ir po tiek pat orlaivų.
Taigi neišrodo, kad Anglija
ir Amerika galės Rusiją iš-
gelbėti.

Vėliausios žinios sako,
kad Maskva pašalinusi iš
komandos maršalą Budion-
nij, kuris gynė Kijevo frontą,
o jo vieton pastatiusi pulki-
ninką Koniovą, kuris veda
kontrofensyvą prieš vokie-
čius tarp Kijevo ir Smo-
lensko.

Parašutinininkai Už- ėmė Teheraną.

Pereitą savaitę i Persijos
sostinę Teheraną nusileido
iš oro 400 rusų parašutinin-
kų ir užėmė visus keliuos.
Tuojuo pribuvo ir mechani-
zuoti anglų daliniai. Senis
Persijos šachas Riza Pacha-
vi paliko sostą savo sumui, o
pats pabėgo. Anglai su ru-
sais buvo nusistatę vistik jį
pašalinti, ir dėl to užėmė so-
stinę, nes jis aiškiai linko na-
tū pusei ir nenorėjo išstrem-
ti vokiečių iš savo šalies.
Jaunasis šachas prisiekė par-
lamente pildyti šalies kons-
tituciją.

Washingtono ir Londone
nerimaujama. Tiesa, bolše-
vizmo niekam negaila, bet
visi bijosi, kad Rusijos gam-
tos turtai gali sustiprėti vo-
kiečių. Rusų rankose tie tur-
tų šaltiniai niekam nepavo-
jingi, nes jie nesugeba jų iš-
naudoti; bet kas kita yra vo-
kiečiai su savo aukšta tech-
nika.

Odesa ir Leningradas kol
kas da laikosi, bet jie apsu-
pti ir anksčiau ar vėliau turės
kristi, kaip krito Kijevas.
Jeigu iš Kijevo galėjo kiek
raudonarmiečių pabėgti i
rytus, tai iš Leningrado ne-
ištruks nei vienas, nes nėra
kur. Vargiai galės išsigelbėti
i Odesos garnizonas. Jei-
gu jis nepasiduos, tai bus su-
naikintas.

Anglijos strategai sakė iš-
pat karo pradžios, kad vien-
intelė viltis rusams atsilai-
kyti, tai saugotis, kad vokie-
čiai neapsuptų ir nesunaik-
kintų jų armijos. Iki šiol ka-
ras vokiečiams dėl to tik ir
sekėsi, kad jų strategijos
tikslas buvo neatsikurti mie-
stus imti, bet naikinti priešo
armijas. Bijodamiesi šitos
vokiečių taktikos, rusai iš
pradžios greitai traukėsi. Bet
dabar jie mėgino jau prie-
šintis. Ir dėl to daugely vietų
buvo apsupti. Jei tikėti Ber-
lyno žiniomis, tai Kijevo ba-
re dabar bus žuvę apie 600-
000 rusų, nes 150,000 jų vo-
kiečiai sakosi paėmė su Ki-
jevo ir apie 450,000 raudon-
armiečių buvę sugauta slas-
tuose i rytus nuo Kijevo. Čia
buvęs kaltas maršalo Bu-
dionnio neapdairumas, ir
dėl to jis dabar pašalintas iš
vadovybės.

Smarkūs Mušiai Bal- tijos Juroj.

Vokiečiai paėmė Ezelio salą
ir nutildė Kronštato ka-
nuoles.

Berlynas praneša, kad
Ezelio sala Rygos įlankoje
jau paimta. Ji buvo rusų
stipriai fortifikuota ir keli
vokiečių bandymai paimti
ją pirmiau buvo atmušti. Iš
Suomijos pranešama, kad
dabar vokiečiai atakuoja ir
Dago salą, kuri guli truputį
i šiaurę nuo Ezelio.

Vokiečiai giriiasi, kad jų
orlaivai jau nutildė didžia-
sias rusų kanuoles ir Kronš-
tato saloje, kurioje yra raudo-
nojo laivyno bazė. Rusų lai-
vynas taipgi buvęs smarkiai
apdaužytas oro bombomis.
I 23,000 tonų šarvuotai-
vų "Oktiabrskaja Revoliucija"
pataikiusios 2 bombos ir taip
pat 2 bombos i kreiserį "Ki-
rovą"; i kita kreiserį patai-
kytos 4 bombos. Be to dar
buvę sudaužyti 3 naikintu-
vai, minu šlavėjas ir vienas
kanuolaivis. Visi jie sudau-
žyti ties Kronštatu.

VOKIEČIAI BRAVOR- NINKAI GALI PASILIKTI.

Anglai su rusais pareika-
lavo, kad Irano (Persijos)
valdžia išstremtų visus vokie-
čius technikus, tačiau bra-
vorninkams leido pasilikti.

Baisios Kovos Dėl Leningrado.

Leningrado fronte rusai
puola vokiečius kontratakoi-
mis ir sakosi kai kuriose vie-
tose pastūmę priešt atgal.
Bet tuo pačiu laiku bolševi-
kai prisipažįsta, jog vokiečių
orlaivai ir artilerija bom-
barduoja jų pozicijas ir visą
miestą taip smarkiai, kad ro-
dosi, jog nuo baisaus trenks-
mo sutruks visa žemė. Toks
sprogdinimas paprastai tę-
siasi kelias valandas be per-
traukos. Kai išrodo, kad jau
nebeliko gyvos dušios, tuo-
met durtuvus atstatę prade-
da bėgti vokiečių pėstinin-
kai imti rusų pozicijų. Rusai
išlenda iš požemių, iš apka-
sų ir pradeda šaudyti iš kul-
kasvaidžių. Vokiečių eilės
retėja. Pagaliau, kurie liko
dar gyvi, naciai apsisuka ir
pradeda bėgti atgal. Tada
rusai pradeda juos vytis. Vo-
kiečiams staiga duodamas
ženklas kristi ant žemės. Jie
krinta, o iš jų apkasų prade-
da tratėti kulkasvaidžiai, ku-
rie išskvoja besivijančius
rusus. Ir taip eina jau trečia
savaitė. Mušio laukai aplink
Leningradą esą užverstų la-
vonais ir sužeistais.

Leningradas, žinoma, bus
paimtas, kaip ir Kijevas bu-
vo paimtas, bet vokiečiai sa-
ko, kad kovos gali tęstis dar
kelias savaites, nes rusai
esą labai įsistiprinę ir gyvi
nepasiduoda. Iš miesto, ma-
tyt, liks tikai krūva griuvė-
sių ir pelenų.

Rusijos Fronte Žuvo Jau 7,000,000 Vyrų?

Rusų nuostoliai daug sun-
kesni negu vokiečių.

Autoritetingi šaltiniai
Londone apskaičiavo, kad
iki šių metų rugsejo 1 dienos
Rusijos fronto nuostoliai pa-
siekę 5,000,000 kareivių.
Per 71 karo dieną vokiečiai
netekę 2,000,000 kareivių, o
rusai—3,000,000. I tą skai-
čių įskaitomi užmūštieji, su-
žeistieji ir nelaisvės paimtieji.

Bendrai imant, kiekvienai
karo dienai Rusijos fronte
išpuola 70,000 kareivių nuo-
stolių.
Imant šitokių mastu, per
šį mėnesį turėtų prisidėti da-
liau apie 2,100,000 užmūstų, su-
žeistų ir nelaisvės paimtų
kareivių. O gal da ir dau-
giau, nes šį mėnesį mušiai
yra daug kruvinesni, negu
buvo karo pradžioje. Todėl
ne be reikalo Rusija pašau-
kė karo tarnybon visus savo
vyrus nuo 16 iki 50 metų
amžiaus.

RUSIJA PAŠAUKĖ 25,000,000 VYRŲ.

Iš Maskvos pranešama,
kad Rusija pašaukė armijos
tarnybon 25,000,000 vyrų,
nuo 16 iki 50 metų amžiaus.
Jie busia mokinami vartoti
ginklų liuosomis nuo darbo
valandomis. Londono žinio-
mis, Sovietai jau yra pastatę
prieš vokiečius 9,000,000
kareivių ir turį dar 4,000,000
atsarginių.

HAMBURGE UŽMUŠTI 76 ŽMONES.

"Hamburger Fremden-
blatt" paskelbė, kad anglų
orlaivai pereitą nedėdienį
užmūšė tenai 76 žmones.

Kokios Dabar Kai- nos Lietuvoje.

Gavome žinių apie maisto
padėtį Lietuvoje. Kaip jau
buvo pranešta, Vilniuje,
Kaune ir kituose didesniuose
miestuose įvestos maisto
kortelės. Duodamos maisto
normos nustatytos labai ma-
žos. Pav., mėsos duodama
vienam asmeniui per savaitę
tik 200 gramų, cukraus—50
gramų. Jaučiamas taip pat
druskos stoka. Sakoma, kad
Lietuvoje esą užtikta apie
150 vagonų druskos, tačiau
jos truksta. Ryšium su tuo
eina kalbos, jog druska lais-
vai nepardavinėjama, kad
ukininkai neskerstų gyvulių
ir nesudarintų mėsos at-
sargų.

Kainos maisto produk-
tams yra dvejopos: oficiali-
nės, kuriomis produktai par-
davinėjami pagal kortelės,
ir neoficialinės (juodoje rin-
koje). Pav. sviesto kilogra-
mas oficialiai kainuoja 8
rublius, o ukininkai pardavi-
nėja sviestą po 15—20 rub-
lių už kilogramą. Lašinių
oficialinė kaina yra 10 rub-
lių, o neoficialiai 20—25
rubliai kilogramas.

Valdininkų algos ir dar-
bininkų uždarbiai šiuo tarpu
esą palikti tie patys, kaip ir
bolševikų laikais.

Lietuvoje dar palikti so-
vietiškų pinigų perkamoji
galia esanti vidutiniškai ly-
gi, palyginus su pacios Vo-
kietijos kainomis: 1 rublis
lygus 50 pfenigų (1/2 mar-
kės).

Už 4 kambarių butą Kau-
ne reikią mokėti apie 150
rublių.

Didelio susirūpinimo
kelia artėjanti žiema. Kuro
klauskimas esąs labai aktu-
alus. Ypač su baimė i ateitį
žiuri gyventojai tų namų,
kuriuose įrengtas centralinis
šildymas. Buvę namų savi-
ninkai kuro nesirūpina, ka-
dangi namai jiems negraži-
nami. Be to, esą nedaug vil-
ties, kad iš kur nors būtų
gauta akmens anglies.

IR BELGAI ŠAUDO OKU- PANTUS.

Belgijos mieste Tournai šį
panedėlį buvo areštuoti 25
belgai už tai, kad nežinomi
žmonės nušovė du vokiečių
policininkus. Sumiti belgai
busia laikomi kaip užstovai.
Jeigu per 10 dienų niekas
neišduos tikrųjų kaltininkų,
kurie nudėjo tuodu Hitlerio
žandarų, tai vokiečiai gru-
moja sušaudysią tuos 25
žmones.

LENKAI NUMUŠĖ 350 VOKIEČIŲ ORLAIVIŲ.

Iš Londono pranešama,
kad lenkai lakunai numušę
jau 350 vokiečių orlaivų.
Kiek iš viso lenkų lakunų
Anglijoje yra, Londonas ne-
pasako, bet yra pasakyta,
kad lenkai dalyvavo jau 288
užpuolimuose ant Vokietijos
ir vartoję 1,033 bomba-
nesius.

VOKIEČIAI SUŠAUDE 11 BELGŲ.

Vokiečių kariuomenės teis-
mas Briuselyje pasmerkė su-
šaudyti 11 belgų už priešin-
gą okupantams veiksmą.
Nuteistieji tuoj buvo sušau-
dyti.

SUŠAUDE BULGARIJOS PARLAMENTO KOMU- NISTUS.

Iš Berno (Šveicarijoje)
pranešama, kad Bulgarijoje
sušaudyti komunistai parla-
mento atstovai. Be to, 120
žymesnių komunistų esą su-
imti ir uždaryta koncentra-
cijos stovykloje kaip užsto-
vai. Jeigu laisvėj esantieji
komunistai padarysą kokį
sabotažą, tai suimtieji turė-
są atsakyti savo galvomis.
Komunistus norima nutildyti
dėl to, kad jie negalėtų prie-
šintis Bulgarijos karui prieš
Rusiją. Hitleris spiria Bulga-
riją, kad ji butinai apskelb-
tų Sovietams karą.

JAPONAI TRAUKIA SPE- KAS PRIEŠ RUSUS.

Sanchajaus žiniomis, pas-
kutinėmis dienomis japonai
skubiai traukia ir koncent-
ruoja savo spēkas Mandžuri-
joje, Sibyro pasieny. Japonų
militaristai atidžiai seka vo-
kiečių laimėjimus Rusijoje.
Kai tik paaiškės galutinai,
kad rusai jau sumusti, tuo-
met japonai pulsia į Sibyrą.

NUSKANDINO DAR VIE- NĄ AMERIKOS LAIVĄ.

Šią savaitę paaiškėjo, kad
vokiečiai jau nuskandino
vieną Amerikos laivą po to,
kai prezidentas Rooseveltas
įsakė šaudyti "Atlanto gyva-
tes" iš pirmo pamatymo. Šį
sykį nuskandintas laivas va-
dinosi "Pink Star". Vokie-
čių submarina paleido jį ju-
rių dugnan ties Islandija. Jis
vežė Anglijai karo me-
džiagą.

AMERIKIEČIAI NUSKAN- DINĖ JURIŲ UŽPUO- LIKĄ.

Londono "Daily Express"
Panamos Kanalu Amerikos
Kanamos Kanalu Amerikos
karo laivynas jau nuskandi-
no vieną "Atlanto gyvatę",
kai tai yra fašistų laivą, kuris
tykojo kėl nors užpulti.
Washingtonas kol kas nėra
šitos žinios nei patvirtinęs,
nei užginčijęs.

SPROGO 3 SVEDIJOS KARO LAIVAI.

Harsfjaedeno fjorde, i
pietus nuo Stokholmo, pereitą
savaitę išlėkė i padanges
3 Svedijos karo laivai, ku-
rie stovėjo tenai ant įkaro.
Kadangi didžiūma jurininkų
buvo išleista i krantą, tai
žmonių aukų, palyginamai,
buvo nedaug, tik 31 jurininkas
buvo užmuštas ir 11 su-
žeistų. Sprogimas neišaiš-
kintas.

NACIŲ TERORAS NOR- VEGIJOJ.

Norvegijoje naciai paskel-
bė drakoniską patvarkymą,
kuriou draudžiama strei-
kuot, tyčia mažinti darbą,
agituot ar kitaip "drumsti
visuomenės tvarką ir saugu-
mą." Už tokius nusikalti-
mus sunkios bausmės kalėj-
me arba net ir sušaudymas.

ŠACHAS BEGA PIETŲ AMERIKON.

Associated Press praneša,
kad rezignavęs Iracho šachas
Riza Pahlavi bėga Pietų A-
merikon. Jis buvo prisidėjęs
pinigų i Anglijos bankus,
bet dabar Anglija "įšaldė"
juos.

Rooseveltas Prašo Dar 6 Bilionų Karo Reikalams

\$100,000,000 SKIRIAMA RUSIJOS PARAMAI.

Parama bus duodama vi-
siems, kas tik kovos prieš
diktatorių agresiją.

Prezidentas Rooseveltas
pareikalavo, kad Kongresas
paskirtų dar \$5,985,000,000
pinigų karo reikalams. Jis
mano, kad karas tęsis da il-
gai ir kad parama toms vals-
tybėms, kurios kariauja
prieš diktatorių agresiją, bus
reikalinga da iki 1943 metų.
Anksčiau paskirti 7 bilio-
nai dolerių demokratinėms
valstybėms remti jau išskir-
tyti. Iš naujos sumos prezi-
dentas nori ir Rusijai duoti
ginklų nuomon-skolon, jeigu
ji to pageidautų.

Iki šiol Rusija už ginklus
ir kitokią karo medžiagą
moka Amerikai pinigais.
Kad jai lengviau būtų užsi-
mokėti, šios šalies valdžia
yra nutarusi nupirkti Rusijai
visokių mineralų už \$100-
000,000, ir jau iš kalno da-
lį tos sumos įmokėjo, kad So-
vietų atstovas turėtų kuo už-
mokėti Amerikos fabrikams
už ginklus.

Su Valstybės Departa-
mento pritarimu, Izdo De-
partamentas pereitą savaitę
paskolino Rusijos ambasa-
doriui Umanskiui \$10,000-
000 ginklams pirkti. Umans-
kis pradžioje už 90 dienų
pristatyti Izdo Departamen-
tui aukso už 10 milijonų do-
lerius. Aukšas esąs atsiunčia-
mas iš Sovietų Rusijos.
Paklaustas reporterių, ko-
dėl toks avansas Umanskiui
buvo reikalingas, Izdo De-
partamento sekretorius
Morgenthau paaiškino: "Ru-
sai norėjo gauti pinigų, kad
turėtų kuo užmokėti Ameri-
kos fabrikantams už savo
užsakymus, o mes norime,
kad jie būtų sušaudyti."

LENKIJŲ VEIKIA PARTIZANAI.

Maskvos žiniomis, Lenki-
joj pradėjo plačiai veikti
partizanai, tai yra nedideli
žmonių būriai, kurie visais
galimais būdais daro nuosto-
lius okupantams. Geležinke-
lių darbininkai paskelbė
streiką ir sustabdė traukinių
judėjimą. Vokiečių žvalgy-
ba (Gestapo) Krokuvoje ke-
liatą streikierių sušaudė.
Pruškovo geležkelio stoty, ne-
toli nuo Varšuvos, partiza-
nai pakeitė jungiamąją rėlę
ir pasekmė buvo tokia, kad
vokiečių kariuomenės trau-
kinys susikulė visu smarku-
su amunicijos traukiniu.
Keli šimtai vokiečių kareivių
žuvo katastrofoje. Vokiečių
kainos negu vokiečių nusta-
valdžia paskyrė 50,000 zlotų
dovanų tiems, kas išduos
partizanus.

600 ORLAIVIŲ PUOLE NACIŲ POZICIJAS.

Londonas sako, kad pereitą
savaitę pabaigoje ir ne-
dėdienį daugiau kaip 600
anglų orlaivų atakavo vo-
kiečių pozicijas nuo Francu-
zijos iki Norvegijos. Šitos
operacijosje žuvo apie 30 or-
laivų.

kad mūsų fabrikantai visuo-
met gautų užmokestį laiku,
todėl ir davėm rusams 10
milijonų dolerių."

Bet teikdama Rusijai ka-
ro pagalbą, Amerikos val-
džia žiuri, kad iš tos para-
mos negalėtų pasinaudoti
nei vienas komunistas Ame-
rikoje. I prezidento planą,
kurio reikalaujama dar 6
bilijonų dolerių karo reika-
lams, yra įrašytas, kad tais
pinigais negali but samdo-
mas joks penktakojis, kuris
siekia nuversti šios šalies
valdžią ir tvarką. Jeigu toks
valstybės priešin bus susek-
tyti. Iš naujos sumos prezi-
dentas nori ir Rusijai duoti
ginklų nuomon-skolon, jeigu
ji to pageidautų.

Šis patvarkymas aiškiai
taikomas prieš komunistus ir
kitokius penktakojus.

44,000 MAINERIŲ SU- GRYZO DARBAN.

44,000 mainierių, kurie
buvo sustreikavę plieno
kompanijų anglinėse Penn-
sylvanijoje, Kentuckey ir West
Virginijoje, ši panedėlį jau
sugrįžo darban. Jų gincas
su darbdaviais bus rimamas
jiems dirbant darbą.

PRIGERĖ DU WATERBU- RIO LIETUVIAI.

Du Waterburio lietuviai,
broliai Jurgis ir Adolfas Vo-
lysliai, nuvažiavo i Winnepe-
saukė ežerą New Ham-
shire valstijoje, pasisamdė
canoe ir išsiirę nesugrįžo.
Vienas jų buvo 22 metų am-
žiaus, antras—20. Jie išsiirę
rugsėjo 10 d. Valtelės savi-
ninkas pranešė apie tai poli-
cininkai. Jų automobilius ir pa-
linę tebestovi toj vietoj,
kur jiedu buvo apsisostę.
Manoma, kad jiedu bus nu-
skendę.

DIDELIS GAISRAS LAW- RENCE.

Lawrence, Mass.—Šį pa-
nedėlį ugnis čia sunaikino
miesto vidury 8 aukštų Blak-
ley bildingą, pridarydama
\$150,000 nuostolių. Ugnia-
gesiai buvo sušaukti iš Lo-
wellio, Haverhillio, Andove-
rio ir kitų miestų.

UŽ KIAULES SUŠAUDE LENKĄ.

"Krakauer Zeitung" pa-
skelbė žinią, kad Varšuvoje
vokiečiai sušaudė lenką už
tai, kad jis paskerdė 20 kiau-
lių, papiovė 15 versijų ir mė-
nu i susituokė. Kai pereitą
nedėdienį ji sugrįžo jau su
vyru, Toft pasiėmė revolve-
rį, nuėjo i jos namus, užmu-
šė ją ir pats nusišovė.

MEILĖS TRAGEDIJA.

Dėl meilės Chicagoje pe-
reitą nedėdienį žuvo dvi gy-
vybės. Ronald Toft, 35 metų
amžiaus vyras, labai mylėjo
merginą vardu Catherine.
Bet ji pabėgo su kitu vaikū-
nu ir susituokė. Kai pereitą
nedėdienį ji sugrįžo jau su
vyru, Toft pasiėmė revolve-
rį, nuėjo i jos namus, užmu-
šė ją ir pats nusišovė.

APŽVALGA

KAS YRA "PASKUTINIS NEISMANELIS"?

"Laisvės" rugsėjo 1 d. laidoje A. Bimba pravardžiuoja "Naujiųjų" redaktorių "paskutiniu neismaneliu". Girdi:

"Ostlanderis Grigaliū pasidare viskas nebeaišku apie šį karą. Jam neaišku, kodėl Sovietai per vienuolika savaičių nespėjo sutraukti karą frontan trylikos ar devyniolikos milijonų karių..."

"Kas liečia Sovietų sumobilizavimą, tai tik paskutinis neismanelis gali reikalauti, kad vienuolika savaičių tokio milžiniško krašto visos karinės jėgos galėjo pilnai būti sumobilizuotos ir pastatytos į frontą..."

Bet Bimba čia plepa nesąmonės, nes ištikrųjų Sovietų Sąjunga ruošiasi karui ne vienuolika savaičių, bet daugiau kaip dvidešimt metų! Ji ruošiasi karui prieš pasaulio "imperialistus" jau nuo to laiko, kai Leonas Trocki suorganizavo "nenugalimąją" raudonąją armiją.

Matyt, Bimba turi labai prastą atmintį, jeigu jisai neatsimena, kad per kiekvieną bolševikų mitingą Maskvoje raudonosios armijos vadai skelbė pasauliui, kad raudonosios armijos pasirodysiu su triuškinčiu bet kokį priešą, kuris tik kėsintųsi į Sovietų Sąjungos žemę.

Štai, prieš mus guli 1939 metų "Pravdos" 310 (1995) numeris, kurio pirmutiniam puslapyje yra išspausdinta maršalo Vorosilovo kalba. Jis kalbėjo apvaikšiojant Spalių Revoliucijos 22 metų sukaktį. Stalinas tuomet jau buvo padaręs su Hitleriu draugišką sutartį ir Lenkijai buvo jau sunaikinta. Taigi ir ta užpuolimą ant Lenkijos Vorosilovas panaudojo kaip įrodymą, kad raudonoji armija yra pasiruošusi bet kokiam žygiui. Ir jis gerėjo, kad veikdami išvien su Hitlerio pancer-divizionais raudonarmiečiai tuomet "atliko savo uždavinį sąžiningai ir apdengė savo raudonąsias vėliavas nauja garbe" (s čestų vyplioli svoi krasnyje znamenavovoj slavoji).

Baigdamas savo kalbą Vorosilovas iškilmingai pareiškė:

"Dabar mes nekariaujam, bet mes privalome budėti ir budriai sekti vykdančius įvykius. Musų Raudonoji Armija ir Karinės Jūrų Laivynas visomet bus pasiruošę karui. Jokie įvykiai neužklups mūsų šalies netikėtai."

"Lai gyvuoją musų nenugalimoji garbingoji Raudonoji Armija ir Karinės Jūrų Laivynas!"

"Lai gyvuoją Lenino-Stalino partija!"

"Lai gyvuoją musų didis ir išmintingas Stalinas!"

Taigi jau dveji metai atgal Sovietų armija buvo pasiruošusi karui ir Vorosilovas tvirtino, kad jokie įvykiai neužklups jos netikėtai.

O "Laisvės" Bimba dabar norėtų sau ir kitiems įkalbėti, jog raudonosios armijos vadovybė buvo tokia žioplą, kad šio karo visai nematė ir nebuvo jai pasiruošusi.

Bimba neatsimena net ir to, ką jis pats yra savo gazietoj rašęs apie Rusijos bolševikų "galybę".

Štai, Bimbai, pasiklausyk, ką tu plepėjai 1940 metų liepos 30 d. "Laisvės" laidoje, 2-ram puslapyje: pasiklausyk, kaip tu tenai teisiškai Hitlerį, kaip niekiamai

Angliją, Rooseveltą, Wall Streetą, ir kaip kėlei į padanges Stalino armijos galybę. Štai tavo išspausdinti žodžiai:

"Hitleris ir vėliausiojo savo kalboj kalbėjo apie tai, kad jis norėtų idant angliai gautų protą ir baigtų karą. Bet to nėra, nepaisant, kaip blogai padėty yra Anglija."

"Tai kame gi dalykas? Kodėl tokis Anglijos užsipyrimas tėti karą? Kodėl taip kietai Roosevelt administracija remia Angliją?"

"Amerikos imperialistai bijo įsigalėjimo Vokietijos imperializmo... Todėl po priedanga pagelbos 'demokratijai', Wall Streetas ir Roosevelt administracija metėsi į pagalbą Anglijai ir Francijai."

Taigi, anot Bimbos, Hitleris yra tikras taikos apaštalas: jis norėtų karą baigti bet tie prakeikti Anglijos imperialistai su Amerikos Wall Streetu ir prezidentu Rooseveltu tesia žmonių skerdynę, ir gana. Jie norėtų užpulti ir Sovietų Rusiją, tą Hitlerio bičiulę, bet—

"Bet tą negalėjo padaryti," sako Bimba, "nes Sovietų Sąjunga yra spėka; ten 200,000,000 žmonių, apsiūnė, kaip vienas ir jeigu reikės, tai žinos už ką ir prieš ką kariauna."

Pagaliau Bimba tvirtina, kad—

"Jie (sovietai) mokės pastatyti užtektinai apsigynimo jėgų, kad kiekvienai kuailei su grūsti jos snukį, kada ji bandys knisti socialistinės tėvynės daržą."

"Jie mokės taip dalykus su tvarkyti, kad jeigu iš kur priešas puls Sovietų žemę, tai ten pat, prieš žemę, jis bus su muštas ir palaidotas."

Šitoki Sovietų pasiruošimą "sugrūsti kiekvienai kuailei snukį" (turbūt ir Amerikos prezidentui) Bimba skelbė da pereitų metų liepos mėnesį.

O dabar jis vadina "paskutiniiais neismanėliais" tuos, kurie klausia, kodėl jau tris mėnesius Stalino armija vis traukiasi atgal ir nei vienai "kuailei snukio nesu-grūdo?"

Išrodo, kad tas "paskutinis neismanėlis" vardas geriausia tinka pačiam Bimbai.

O KENO ČIA "PROPAGANDA"?

Musiškiai Maskvos agenteliai jau tiek apako, kad pasauly nieko daugiau nebe-mato, kaip tik Staliną ir jo buvusį partnerį Hitlerį. Kas tik ne su Stalinu, tai jau tas, jų galvojimu, yra "Hitlerio agentas."

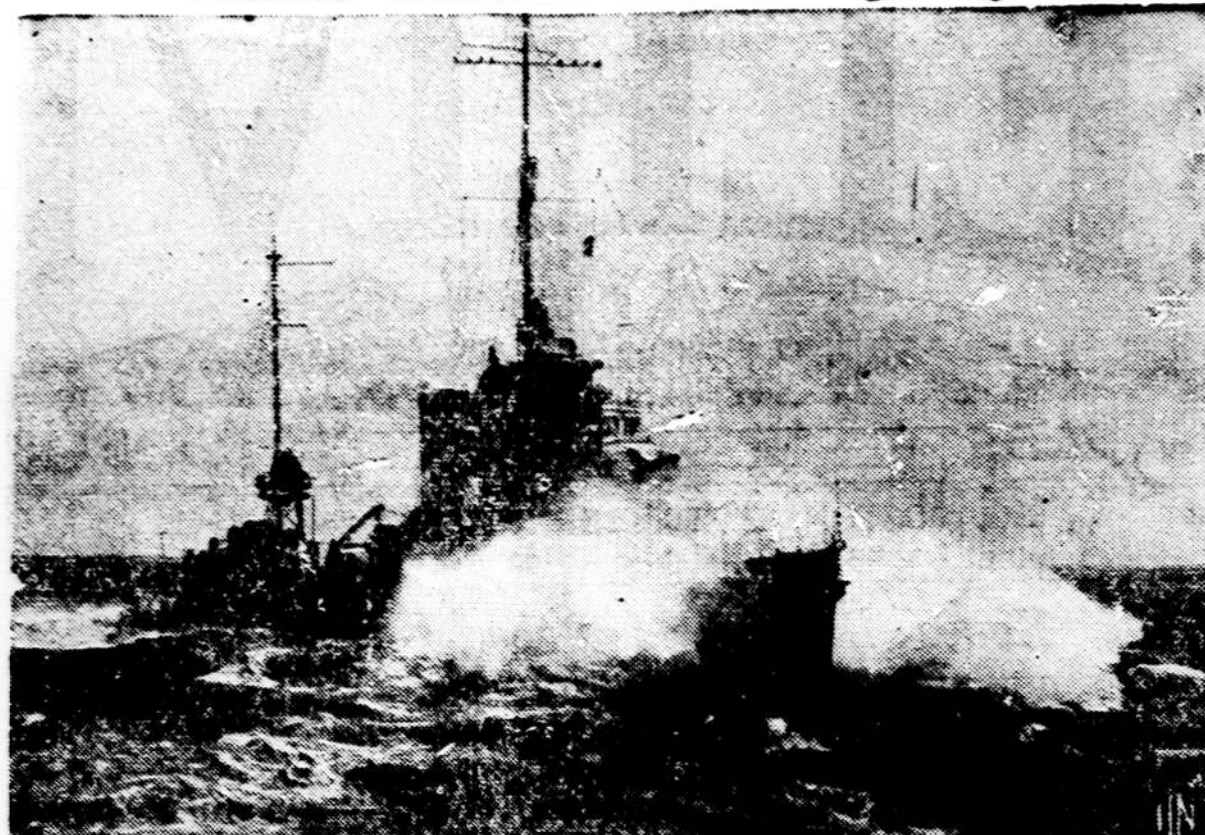
Štai, Dr. Ancevičius pranešė "Naujienuoms," kad Kaune dabar buvo rastas bolševikų planas išvežti iš Lietuvos apie 1,500,000 gyventojų, tai stalinininkas Mizara "Laisvės" 218-tame numeryje tuojau ir sušuko: "Ancevičius Hitlerio agentas!"

Mizaros išmintimi imant, tokia žinia "yra paprasta Hitlerio propaganda prieš Sovietų Sąjungą..."

Bet štai, telegramos sako, kad Sovietų valdžia nutarė išvežti iš Pavolgio į Sibiro dykumas apie 400,000 vokiečių šeimynų, kurios tenai gyvena jau kelis šimtus metų. Ir šitos žinios iš pačios Maskvos.

Na, tai gal Mizara paaiškintų, keno šita "propaganda" prieš Sovietų Sąjungą?

Plaukia Medžioti "Atlanto Gyvačių"

Amerikos karo laivai visais garais plaukia į Atlantą medžioti Vokietijos submarinų. Jiems duotas įsakymas: suimti arba sunaikinti tas nuodingas "Atlanto Gyvates."

LIETUVOS GENERALINĖS TARYBOS SĄSTATAS.

Iš Kauno atėjo jau aiškių žinių apie susidariusią Lietuvos vyriausybę po vokiečių okupaciją.

Dr. von Renteln, Pabaltijos krašto vokiečių, yra paskirtas generaliniu komisaru visai Lietuvai.

Gi atskiriems krašto administracijos departamentams yra sudaryta Generalinė Taryba. Tai yra panašus valdžios organas, kaip seniau budavo ministerių kabinetas — panaši forma ir tokios pat pareigos, tik pavadinimas netoks.

Štai šitos Generalinės Tarybos sąstatas:

Gen. P. Kubiliūnas, tarėjas (ministeris) vidaus reikalams. Jis esąs "pirmasis tarėjas," kas, matyt, reiškia maždaug tą patį, ką ministeris pirmininkas.

Prof. Jurgutis, tarėjas ukių reikalams.

J. Matulionis, finansų reikalams.

Prof. B. Vitkus, žemės ukių reikalams.

Dr. P. Meškauskas-Germantas, švietimo reikalams.

M. Mackevičius, teisingumo reikalams.

Inž. K. Germanas, susisiekimo reikalams.

Dr. Jonas Paukštys, darbo ir socialės apsaugos reikalams.

St. Puodžius, valstybės kontrolės reikalams.

Visi jie yra baigę aukštųjų mokslus ir kiekvienas yra savo srities specialistas.

Šitame sąstate matom dar ir tris naujus vyriausybės narius—prof. Vitkų, Mackevičių ir Matulionį—kurių pereiną savaitę paduotame sąraše nebuvo. Šie trys vyrai buvo įneję ir laikinojo Lietuvos vyriausybės, kurią buvo sudarę Lietuvos partizanai bolševikus išviję, bet kuri vėliau buvo priversta rezignuoti.

Prof. Balys Vitkus, paskirtas žemės ukių reikalams tvarkyti, yra 40 metų amžiaus žmogus, kilęs iš Dusetų, baigęs Žemės ūkio Akademiją Dotnuvoje ir agronomijos mokslus Vokietijoje. Jis yra žemės ūkio reikalų specialistas. Politškai jis yra ateitininkų žmogus.

Jonas Matulionis, finansų ministeris, yra virš 40 metų amžiaus žmogus, suvalkiotis, baigęs Lietuvos universitete teisių fakulteto ekonominį skyrių, buvęs Lietuvos Banko, o paskui Ūkio Banko vedėjas. Jis gerai pažįsta finansų reikalus. Politškai jis yra krikdemas.

M. Mackevičius, teisingumo ministeris, yra liaudininkų partijos žmogus ir buvusio liaudininkų vado adv. M. Sleževičiaus žentas. Jis yra

35 metų amžiaus, baigęs Lietuvos universiteto teisių fakultetą ir studijavęs teisę Paryžiuje.

Dr. Jonas Paukštys, kuris eina darbo ir socialės apsaugos tarėjo pareigas, yra baigęs universitetą Austrijoje. Jis yra dirbęs Darbo Rumuose.

Apie kitus vyriausybės narius buvo jau rašyta pereinamame "Keleivio" numeryje.

Pirmiau buvo pranešta, kad Generalinės Tarybos narių esąs paskirtas ir inž. K. Brunius, Lietuvoje žinomas kaip aktivas voldemarininkas. Bet iš dabar paskelbto sąstato matosi, kad jis vyriausybėn neįeina.

Reikia tikėtis, kad šis vyriausybė sugebės atstatyti Lietuvos ūkį, kurį bolševikai per metus laiko buvo jau sugriovę.

PATVIRTINA MUSŲ ŽODŽIUS.

Komunistų "Laisvė" 218-tame numeryje rašo:

"Berlin.—Naciai oficialiai paskelbė, kad iki šiol karo fronte prieš Sovietus liko užmušti šeši vokiečių generolai. E. R. von Schobert, Otto Lanckow, ir kiti."

Na, o kiek Maskva yra paskelbusi savo generolų užmuštų karo fronte? Ar "Laisvė" žino, kiek jų padėjo savo galvas už "darbininkų tėvynę"? Mes da nematėm paskelbtos nei vienos tokios pavardės.

Šis faktas kaip tik patvirtina mūsų žodžius, kad raudonieji generolai siunčia į frontą tik paprastus savo kareivius, bet patys artyn neiina. Tuo tarpu vokiečių valdai visados buna arti fronto, ir todėl jau šeši jų generolai žuvo. Bet už tai vokiečiams ir sekasi geriau, kad jų vadovybė tikrai vadovauja.

HILFERDINGAS IR TANNERIS.

Telegramos pranešė, kad nacių koncentracijos kempėj mirė Vokietijos socialdemokratas Hilferdingas.

Dėl to, kad jis mirė nacių nelaisvėje, tai V. Andrusis bolševikų "Vilny" šmeižia Suomijos socialdemokratą V. Tannerį. Girdi, Tanneris padėjęs Hitleriui nugalabinti Hilferdingą. Ir, parašęs šią kvailystę, Andrusis da sušunka: "Koks sugedimas merdincios socialdemokratijos vadovybėj."

Na, ką bendra Tanneris turėjo su Hilferdingo mirtimi? Žinoma, kad nieko. Bet Tanneris yra Suomijos ministeris, o Suomijos žmonės gina savo kraštą nuo bolševikų. Dėl to bolševikas Andrusis ir norėtų Tanneriui įkasti.

Kaip tik Lietuvos žmonės

išvijo Maskvos agentus, tai musiškiai bolševikai Amerikoje pradėjo kraustyti iš galvų.

"GELEŽINIS VILKAS" SUJUNGTA SU "AKTIVISTŲ FRONTU."

Nesenai buvo žinių, kad vokiečiai likvidavo abidvi šitas organizacijas. Dabar gi iš Kauno pranešama, kad "Geležinio Vilko" organizacija ir "Lietuvos Aktivistų Frontas" sujungtos kruvon ir ta sąjunga pavadinta "Lietuvos Nacionalistų Partija." Jos vadas esąs majoras Puodžius. Generalinės Tarybos narys, valstybės kontrolierius.

Sakoma, kad kai kurie "Aktivistų Frontu" vadai būvę šitokiai sąjungai priešingi, nes aktivistų vadovybėj buvo krikščionių demokratų, kaip Leonas Prapuolenis, todėl jie nenorėjo jungtis su "vilkais," kurie susideda daugiausia iš voldemarininkų ir "bedievių." Bet ta ūpozicija buvo nušluota į šalį. Iš to galima spresti, kad voldemarininkai turi daugiau vokiečių pritarimo, negu krikdemai.

LIETUVOS VYRIAUSYBĖ KELIAMA Į VILNIŲ.

Per Šveicariją atėjo žinių, kad Lietuvos švietimo, teisingumo ir kontrolės tarėjai (ministeriai) keliais iš Kauno į Vilnių. Esą nusistatyta Kauną paversti Lietuvos ūkio centru, tuo tarpu kai Vilnius bus administracijos centras. Ryšium su tuo Lietuvos Statistikos Biuras jau perkeltas iš Vilniaus į Kauną. Ši įstaiga įsikūrė Vilniuje dar nepriklausomos Lietuvos laikais, kai Vilnius buvo atgautas.

PIRMA "ELTA" VEDE ŽYDAS, DABAR VOKIETYS.

Patirta, kad Lietuvos Telegramų Agentura "Elta" esanti peorganizuota į "generalinio komisariato spaudos tarnybą" (Pressdienst des Generalkommissariats). Jos priešakyje stovys kažkoks vokiečių. Tačiau beveik visi senieji "Eltos" tarnautojai pasilikio savo vietose.

Kaip atmename, bolševikų okupacijos metu "Elta" vadovavo Leiba Saus.

LIETUVOS KARIUOMENĖ POLICIJOS PAREIGOMS.

Lietuvos kariuomenė performuojama į pagalbinę policiją. Lietuviai karininkai busia tikrai iki kapitono, o vyresnieji — vokiečiai. Šios policijos nariai nesioja Lietuvos kariuomenės uniformą su atitinkamais raiščiais ant rankovų.

Popiežiai Kaip Taikos Apaštalai.

Kas dažnai pavarto Romos katalikų laikraščius, lie-tuviškus ar angliškus, tas turi pastebėti nuolat kartojamą pasaką apie tai, kaip popiežiams rupi pasaulio taika ir geras tautų ir luomų sugyvenimas. Apie tai Romos katalikai girdi ir bažnyčiose. Esą, dabartinis popiežius, Pijus XII, yra išleisęs taikos reikalų raštą ir jau keliatą sykių skyrė maldas už taiką.

Apie popiežių darbus taikos reikalais Romos katalikų vadai rašo ne tik tai laikraščiuose ir skelbia bažnyčiose, bet rašo apie tai net knygas.

Štai, šiomis dienomis teko katalikų spaudoje matyti, kad netrukus pasirodysianti knyga vardu: "Pius XI: Apostle of Peace." Tos knygos autorė esanti moteris, Lillian Browne-Old, kuri gimusi protestante, bet vėliau perėjusi Romos katalikų tikybon.

Romos katalikų žvilgsniu, tos knygos pasirodymas turėtų visus įtikinti, kad popiežiai ištikrųjų yra taikos apaštalai ir todėl geriausi žmonijos geradarijai.

As čia paduosiu vieną citatą, kuri parodys, kaip popiežiai yra vaizduojami taikos apaštalais.

Chicago archiepciejijos organas, "The New World," šių metų rugpiučio 8 d., turėjo idėjęs šitokią pastabę: "Ir kai žmonijos siela ims sunkintis antrojo pasaulinio karo baisumais, kai kaunolės nustos baubti, tai visi menkieji žmogeliai nubrėps savo akis į šventąjį tėvą su viltimi, kad jis jiems bus vadu atsteigiant gerą sugyvenimą tautų tarpe."

Sunku čia pasakyti, ar Romos katalikų kunigai ir pasauliniai jų rašytojai šitaip rašo iš apjokimo, ar iš užsimerkimo, ar iš veidmainystės.

Nes kas gi nežino, kiek popiežiai prisideda prie taikos grąžinimo ir gerų santykių tarp tautų atsteigimo?

Viskas, ką popiežius padarė pereinio didžiojo karo metu, tai išleido taikos atsišaukimą ir keliatą sykių savo sekėjams įsakė melstis už taiką.

Šiuo karo metu popiežius Pius XII irgi nieko daugiau nepadarė.

Luomų susigyvenimo reikalais ir socialio teisingumo klausimais popiežiai retkarčiais išleidžia enciklikas ir tuo jų darbas baigiasi. Bet gi Romos katalikų kunigai ir jų pasauliniai rašytojai norėtų, kad pripažintume popiežius taikos apaštalais ir darbininkų užtarytojais! Ar ne juokai?

Bešališkai klausimą imant, turėsime pripažinti, kad yra dalykų, kurių popiežiai ištikrųjų negalėjo ir negali atlikti. Iš kitos pusės turėsime pripažinti, kad yra dalykų, kuriuos jie galėjo atlikti, tačiau neatliko. Nebuvo galima tikėtis, kad praėjusio didžiojo karo metu Rusijos caras, Vokietijos kaizeris, Francuzijos Clemenceau ir Anglijos Lloyd George būtų paklausę popiežiaus. Taip pat ir šiandien negalima tikėtis, kad popiežiaus paklaustų Hitleris ar Stalinas. Čia popiežius nieko nereiškia. Bet kas gali sakyti, kad popiežius yra toks bejėgis savųjų, katalikiškų tautų tarpe? O vienok tokiu jis pasirodė.

Po ano didžiojo karo pastovi taika negalėjo įsigalėti tarp katalikiškų tautų, gyvenančių vidurinėje Europoje. Katalikai čėkai nesugyvušius ar angliškus, tas turi pastebėti nuolat kartojamą pasaką apie tai, kaip popiežiams rupi pasaulio taika ir geras tautų ir luomų sugyvenimas. Apie tai Romos katalikai girdi ir bažnyčiose. Esą, dabartinis popiežius, Pijus XII, yra išleisęs taikos reikalų raštą ir jau keliatą sykių skyrė maldas už taiką.

Apie popiežių darbus taikos reikalais Romos katalikų vadai rašo ne tik tai laikraščiuose ir skelbia bažnyčiose, bet rašo apie tai net knygas.

Štai, šiomis dienomis teko katalikų spaudoje matyti, kad netrukus pasirodysianti knyga vardu: "Pius XI: Apostle of Peace." Tos knygos autorė esanti moteris, Lillian Browne-Old, kuri gimusi protestante, bet vėliau perėjusi Romos katalikų tikybon.

Romos katalikų žvilgsniu, tos knygos pasirodymas turėtų visus įtikinti, kad popiežiai ištikrųjų yra taikos apaštalai ir todėl geriausi žmonijos geradarijai.

Apie popiežių darbus taikos reikalais Romos katalikų vadai rašo ne tik tai laikraščiuose ir skelbia bažnyčiose, bet rašo apie tai net knygas.

Štai, šiomis dienomis teko katalikų spaudoje matyti, kad netrukus pasirodysianti knyga vardu: "Pius XI: Apostle of Peace." Tos knygos autorė esanti moteris, Lillian Browne-Old, kuri gimusi protestante, bet vėliau perėjusi Romos katalikų tikybon.

Romos katalikų žvilgsniu, tos knygos pasirodymas turėtų visus įtikinti, kad popiežiai ištikrųjų yra taikos apaštalai ir todėl geriausi žmonijos geradarijai.

As čia paduosiu vieną citatą, kuri parodys, kaip popiežiai yra vaizduojami taikos apaštalais.

Chicago archiepciejijos organas, "The New World," šių metų rugpiučio 8 d., turėjo idėjęs šitokią pastabę: "Ir kai žmonijos siela ims sunkintis antrojo pasaulinio karo baisumais, kai kaunolės nustos baubti, tai visi menkieji žmogeliai nubrėps savo akis į šventąjį tėvą su viltimi, kad jis jiems bus vadu atsteigiant gerą sugyvenimą tautų tarpe."

Sunku čia pasakyti, ar Romos katalikų kunigai ir pasauliniai jų rašytojai šitaip rašo iš apjokimo, ar iš užsimerkimo, ar iš veidmainystės.

Nes kas gi nežino, kiek popiežiai prisideda prie taikos grąžinimo ir gerų santykių tarp tautų atsteigimo?

Viskas, ką popiežius padarė pereinio didžiojo karo metu, tai išleido taikos atsišaukimą ir keliatą sykių savo sekėjams įsakė melstis už taiką.

Šiuo karo metu popiežius Pius XII irgi nieko daugiau nepadarė.

Luomų susigyvenimo reikalais ir socialio teisingumo klausimais popiežiai retkarčiais išleidžia enciklikas ir tuo jų darbas baigiasi. Bet gi Romos katalikų kunigai ir jų pasauliniai rašytojai norėtų, kad pripažintume popiežius taikos apaštalais ir darbininkų užtarytojais! Ar ne juokai?

Bešališkai klausimą imant, turėsime pripažinti, kad yra dalykų, kurių popiežiai ištikrųjų negalėjo ir negali atlikti. Iš kitos pusės turėsime pripažinti, kad yra dalykų, kuriuos jie galėjo atlikti, tačiau neatliko. Nebuvo galima tikėtis, kad praėjusio didžiojo karo metu Rusijos caras, Vokietijos kaizeris, Francuzijos Clemenceau ir Anglijos Lloyd George būtų paklausę popiežiaus. Taip pat ir šiandien negalima tikėtis, kad popiežiaus paklaustų Hitleris ar Stalinas. Čia popiežius nieko nereiškia. Bet kas gali sakyti, kad popiežius yra toks bejėgis savųjų, katalikiškų tautų tarpe? O vienok tokiu jis pasirodė.

Po ano didžiojo karo pastovi taika negalėjo įsigalėti tarp katalikiškų tautų, gyvenančių vidurinėje Europoje. Katalikai čėkai nesugyvušius ar angliškus, tas turi pastebėti nuolat kartojamą pasaką apie tai, kaip popiežiams rupi pasaulio taika ir geras tautų ir luomų sugyvenimas. Apie tai Romos katalikai girdi ir bažnyčiose. Esą, dabartinis popiežius, Pijus XII, yra išleisęs taikos reikalų raštą ir jau keliatą sykių skyrė maldas už taiką.

Apie popiežių darbus taikos reikalais Romos katalikų vadai rašo ne tik tai laikraščiuose ir skelbia bažnyčiose, bet rašo apie tai net knygas.

Štai, šiomis dienomis teko katalikų spaudoje matyti, kad netrukus pasirodysianti knyga vardu: "Pius XI: Apostle of Peace." Tos knygos autorė esanti moteris, Lillian Browne-Old, kuri gimusi protestante, bet vėliau perėjusi Romos katalikų tikybon.

KAS SKAITO, RASO
TAS DUONOS NEPRASO

AMERIKOS LIETUVIŲ GYVENIMAS

KAS NIEKO NEVEIKIA
TO NIEKAS NEPEIKIACHICAGOS PARAPIJONAI NEŽINO
KAIP SUVALDYT IŠDYKELIUS.

Chicago, Ill.

Neseniai man teko būti viename parapijų susirinkime. Mitingavo būrelis šv. Jurgio parapijos parapijų privačiuose namuose. Kadangi tame susirinkime buvo svarstomas svarbus visuomeniškas reikalas, tai skaitau reikalingą apie tai plateliau lietuvių visuomenę parasyti. Kad niekam nepadarėti nemalonumo, neminėsiu čia nei dienos, nei vietos, kur tai įvyko. Ir neminėsiu dalyvavusių žmonių pavardžių.

Kai visi pakviestieji dalyviai susirinko, tai šeimininkas į juos prakalbėjo: "Broliai ir seserys, kaip visi žinote, mes šį vakarą čia susirinkom ne tam, kad tik pasišnekučiuoti ir pasišmonėti, bet kad apsvastyti mūsų parapijos svarbius reikalus. Visi žinome, kad ateinančiais metais su eis 50 metų, kai įkurta mūsų šv. Jurgio parapija. Sekamais metais mes minėsime savo parapijos aukštinį jubilėjų. Įvykis nemenukas ir minėjimo darbas reikia iš anksto pradėti. Jūs jau žinote, kad pasirušimo darbai jau eina po klebono vadovybę. Jau senai veikia Aukštinio Jubilėjaus Komisija, kuriai vadovauja pats pralotas. Tai komisijai pralotas, nurodo ko jubilėjų reikia. Kaip visi žinome, tas praloto vedamas komitetas pirmoje vietoje rūpinasi kuodaugusia pinigų sukelti. Toliau žinome, kad tas komitetas rūpinasi parapijos istorija, kur bus išgarbinti čia esantieji ir buvę kunigai. Vėliau bus rūpinamasi bažnyčią išmaliuoti, naujų stovyklų įsigyti ir tt.

"Mes čia susirinkę matome, kad parapijos jubilėjų to visko neužtenka. Mes žinome, kad šv. Jurgio parapija neturi būti vien tik biznio įstaiga, kuriai rūpėtų tik kuo daugiausiai pinigų sukelti. Mes esame krikščionys ir mums pirmoje vietoje turi rūpėti ne pinigai, bet žmoniškumas, labdarybė, blaivybė, gražus gyvenimas, jaunimo parodumas ir tt. Vienu žodžiu, mūsų parapijos jubilėjų proga pirmoje vietoje mums turi rūpėti, kad mūsų tarpe sužydėtų kuo daugiausia krikščioniškos dorybės, o ne kad kuogausiai sušlamėtų ir sužvangytų pinigai.

"Tai ve, ko mes čia susirinkome. Dabar kviečiu visus brolius ir seseris išreikšti savo nuomones."

Pasigirdo visokios nuomonės ir pastabos:

"Šeimininkas gražiai nupiešė šio susirinkimo tikslą. Aš duodu įnešim, kad pirmoje vietoje svarstytume apie mūsų parapijos jaunimo reikalus," tarė vienas parapijonas.

"Pritariu. Mūsų jaunimo reikalais rūpinkimės pirmiausiai," tarė kitas parapijonas.

Čia šeimininkas padarė pastabą, kad, girdi, priešingų nuomonių neesant, svarstyti apie jaunimą. Ir vėl pakvietė dalyvius savo nuomones reikšti.

Dalyviai kalbėjo taip:

"Mūsų parapijos jaunimo stovis labai keistas. Žemiausia rusis mūsų jaunimo laikosi archaisia bažnyčios. Tos rusies pusbėrniai ir čielai bėrniai sudaro C. Y. O. kuopą. Dalis iš jų priklauso prie parapijos choro. Keliatas jų įeina ir į parapijos komitetą, ir vienas kitas pateko net į parapijos Aukštinio Jubilė-

jaus Rengimo Komisiją. Tokiose organizacijose turėtų būti vien pavyzdingas jaunimas, o ne toks... Taigi turime ką nors daryti, kad taip nebūtų."

Antras dalyvis šitaip tarė: "Tie jaunuoliai elgiasi kaip laukiniai. Jie parapijos mokyklos kambaruose laikydavo savo sveigas ir susirinkimus. Pridarydavo visokių nedorybių. Išgadindavo krėslus, išterliodavo sienas, priteršdavo aslą. Jų parengimai vis su svaigalais, rėkavimais ir dideliu alasu. Aš žinau, kad dėl tokių orgijų pralotas po keliatą sykių buvo atsisakęs duoti jiems kambarius. Todėl reikia kas nors daryti, kad mūsų jaunimą žmoniškesnį padaryti."

Trečias šitaip išvedžiojo: "Nors dabar pralotas tam jaunimui mokyklos kambarių ir neduoda, bet visgi jį laikosi prie bažnyčios. Jie, veik kasdien prie bažnyčios renkasi, gatvėje arba šalygatvėje triukšmingai bolžaidžia. Viskas būtų gerai, bet bėda, kad jie prie mūsų bažnyčios taip nepadoriai elgiasi: rėkauja, kaip kokie 'lumberjaki'! Būriausius žodžius vartoja, įžeidinėja moteris ir merginas. Iš to didžiausias papiktinimas mažiems vaikams, kurie ten nuolat sukiojasi. Baisu pamislyti: prie bažnyčios bėriausi pliauskalai, dukimas, keikimai, mažų vaikų papiktinimai."

Ketvirtas dalyvis pasakė: "Aš nesakau, kad jaunimas susirinkęs prie bažnyčios tuoj turėtų rožančių kalbėti. Bet vistiek pripažįstu, kad taip kaip dabar yra, toliau kėsti nebegalima."

Penktas papasakojo štai ką: "Aš noriu vieną atsitikimą jums papasakoti. Kai vieno šeštadienio pavakary aš ėjau išpažinties, tai prie bažnyčios radau būrį vaikų, kurie buvo atsigėbėję seną matrasą. Vaikėžai, šokinėdami ir šukaudami, pešė iš matraso vatą ir žarstė viens ant kito. Tada buvo vėjuota ir vėjas nešiojo vatą gatvėmis, nešė ir į šventorių. Taip užteršė visą apilinkę. Ar tai pritinka parapijos vaikams taip elgtis, ir dargi prie pat bažnyčios?"

Šeštą parapijonas liudijo: "O man teko tuos vaikėzus matyti prie bažnyčios tuštinant alaus ir degtinės bankas. O kai nusigeria, tai daug tuščius butelius ir kešlia didžiuojasi lėrma. Tai ne retas atsitikimas. Kartais jie duksta prie bažnyčios per visą naktį ir neduoda žmoniems ramiai miegoti."

O viena parapijonka štai ką pasakė: "Kai šimet Darbo Dienoje aš ėjau į bažnyčią, tai istolo prie bažnyčios pamaciau parapijos džiūnatorių sluojant gatvę. Priėjus arčiau žiūriu—krūvės stiklų ir mūsų spiečiai. Mat, per naktį prie bažnyčios vaikėžai girtavo ir daužė butelius. Prilaistė daug alaus, kuris ir sutraukė mūsų spiečius."

Aštuntas dalyvis papasakojo: "Paklauskite, broliai ir seserys, kas man yra atsitikęs: Ant kampo prie bažnyčios syki stovėjau ir šnekėjau su vienu draugu. Ogi žiūriu, ateina vienas man gerai pažįstamas laisvamanis. Praeidamas pro bažnyčią, jis nekilstelėjo savo skrybėlės. Kai tas laisvamanis priėjo prie manęs, tai aš sumaniau jį paerzinti ir paklausiau: 'Kodėl jau taip į puiakybę pasikėlė, kad nei skry-

bėlės nekilstelėjai pro bažnyčią eidamas?' O jis man atkirtė: 'Aš sienoms skrybėlės nekeliu.' Aš jam atžiau: 'Ne sienoms, o Dievui reikia galvą lenkti'. Jis man atkirtė: 'Kad toj bažnyčioj Dievo jau senai nėra, liko vien tik sienos.' Aš jo klausiu: 'O iš kur tu tai žinai?' Jis man atsako: 'Prasikrapštyk akis ir atsikimšk ausis, tai žinosi. Ar ne matai tų parapijų vaikėžų, ar ne girdi jų kalbų? Kaip Dievas gali būti ten, kur tokios šlykščios kalbos, kur tokie erziniai ramių žmonių ir kur tokie mažų vaikų papiktinimai?' Tą taręs, tas laisvamanis nuėjo. Ir džiaugias, kad jis nuėjo, nes man akys svilo dėl jo kalbos. Mat, kaip sykiis tada prie bažnyčios buvo apie pora dešėtkų parapijų vaikėžų, kurie ypatingai buvo įsismaginę piktozdžiauti, alasavoti ir triukšmauti. Taigi aš ir pamaniau, kad tokiam piktiui reikalinga daryti galą kuogreičiausiai."

Tada šeimininkas ėmė žodį tarė: "Broliai ir seserys, man rodos, kad dalykas visiems aiškus. Tur būti nuo diskusijų eisime prie nutarimų."

Bet tuo tarpu, vienas iki šiol tylėjęs dalyvis sukeltė: "Prašau balso. Aš noriu padaryti vieną pastabą." Šeimininkas jam leido tą daryti. "Aš pilnai sutinku su čia kalbėjusiais dalyviais apie tai, kad mūsų parapijos jaunimas nėra tvarkoje. Ap link bažnyčią sukiojasi tik išdykeliai. Todėl tvarkingai jaunuoliai nuo bažnyčios ir nuo parapijos šalinasi. Bet ar tai mūsų darbas šitaip padėti gerinti? Kas mūsų klausys? Kur mūsų autoritetas? Ar ne kunigų ir klebono čia darbas? Juk jie turi reikalingą autoritetą, jų pareiga tą darbą atlikti. Tam juk mes jiems algas mokame, ir parapiją užlaikome. Užlaikymui parapijos kunigų, seserų mokytojų ir jų tarnų mes per metus po keliatą dešėtkų tukstančių sukauname. Ar mes tokius pinigus sudėdami, eisime ir jų darbą dirbti?"

Po to šeimininkas tarė: "Tamstos kalboje yra daug tiesos. Bet ar galime tikėtis, kad klebonas arba jo vikarai lakstyti paskui išdykusius vaikėžus, juos draustų ir mokyti?"

Iki šiol tylėjęs parapijonas šitaip atsakė: "Gerai, lėš, Kai tas laisvamanis priėjo prie manęs, tai aš sumaniau jį paerzinti ir paklausiau: 'Kodėl jau taip į puiakybę pasikėlė, kad nei skry-

bių vakariene, tai ar klebonas su savo vikarais eina bulvių skusti ir kugelio kepti? Juk ne. Klebonas ir jo pagelbininkai vikarai parapijų pramogoms paskiria dienas, išgarsina iš sakyklos, išrenka darbininkus, prižiūri, kad visi darbai eitų, kaip reikiant, duoda įgaliojimus ko-

lektas daryti ir visus ragina prisidėti ir paremti parapijos pramogas. Ir visi žinome tokio darbo pasekmes. Paminėjau tik tuo tikslu, kad palenkiti lietuvių balsuoti už minėtą kandidatą."

Frank Lausche yra Clevelande gimęs ir augęs, iš ateivių tėvų, slavų tautybės. Tai bus pirmutinis kandidatas, kurio tėvai yra ateiviai. Lausche buvo išrinktas teisėju jau keliatą kartų didele didžiūma balsų.

Su ta nuomone visi sutiko, ir tuomi susirinkimas baigėsi.

Vienas iš Dalyvių.

Stalino Pastumdėliai
Bijosi Faktų.

"Laisvės" Mizara kolioja "Keeleivį." "Naujienas" ir kitus laikraščius, kam jie paskelbė D-ro Ancevičiaus pranešimą, kad bolševikai rengėsi išvežti iš Lietuvos gyventojų. Girdi, pirma tie laikraščiai rašė, kad bolševikai jau išvežė Lietuvos gyventojus, o dabar rašo, kad tik "rengėsi išvežti." Mizara nori savo bolševikams išaiškinti, kad šitie laikraščiai "meluoja" taip rašydami. Nei bolševikai vėžė, nei jie rengėsi vėžti, sako Rokas.

Anot to rusų priežodžio. Mizara čia "duraka valiajet." Juk visos žinios, kurios telpa "Keeleivį" ar "Naujienose," yra gaunamos iš Lietuvos. Kad bolševikai išgabeno iš Lietuvos apie 200-000 žmonių, tai ne "Keeleivio" ir "Naujienų" prasimanymas, bet Lietuvos Raudonojo Kryžiaus pranešimas. Dabar Raudonojo Kryžiaus organizacija pradėjo jau išvežtųjų vardus bei pavardes skelbti. Šitie išvežtieji neturi nieko bendra su tais Lietuvos bolševikais dar rengėsi išvežti, bet nesupėdė.

Taigi visos šitos žinios yra patikimos ir viena kitai neprieštarauja. Kurie buvo paskelbti išvežtais, tai tie ir yra išvežti. Todėl durnium apsimetęs Mizara gali voliotis kiek nori, bet kitų durniais jis nepadarys.

Kaip Mizara, taip ir kiti Stalino klapčiukai norėtų svielti įkalbėti, kad negalima tikėti toms žinioms, kurių atsiūcia "Hitlerio agentas" Ancevičius, nes jos atsiūciamos iš Berlyno.

Na, tai iš kurgi tie durniai norėtų tokių žinių? Gal iš Maskvos? Bet Stalino agentai savo šunų būrį juk ne skelbs pasauliui. Jie slepia jas kiek įmanydami. Juk dėl to ir "Laisvės" pscikai prakaituoja, kad tuos faktus paaneigs. Jeigu ne Berlynas, tai mes ir nežinotume kas Lietuvoje darosi.

Štai, tegul "Laisvė" ar

"Vilnis" pasako, kur dabar randasi buvęs jų dvasios vadkas Zigmars Angarietis? Kur čekistai jį padėjo ir už ką jis pakutavoja? Arba kur yra Juozas Sukys? Ar žino Mizara? Ar žino Bimba? Ar žino Pruseika? Ar žino apie jų likimą bent vienas iš jų? Ne, iš Stalino vergijos žinių nėra! Ar pranešė Maskva, kad Lietuvos žmonės išvyjo Paleckio valdžią? Juk ne. Apie įvykius Lietuvoje daugiausia žinių ateina per Berlyną ir kitas Europos sostines. Bet "Laisvės" ir "Vilnies" komisarukai norėtų, kad mūsų spauda tų žinių neskelbtų. Ir jie mano, kad koliodami ir šmeiždami mūsų laikraščius, bet privers juos tokių informacijų nepausdinti!

Durniai jus, durniai, Stalino pastumdėliai!

Titnagas.

W. ST. PAUL, MINN.

Mirė Izidorius Zanaveskas.

Rugpjūtio 17 nuo širdies ligos staigiai mirė Izidorius Zanaveskas sulaukęs vos 55 metų amžiaus. Velionis buvo linksmo būdo žmogus, mylėjo draugišką gyvenimą ir dalyvavo švariuose susirinkimuose, prigulėjo prie Lietuvių Amerikos draugystės. Paėjo iš Lietuvos iš Rutkiškių kaimo, Ervilko parapijos. Palaidotas šv. Marijos kapinėse. Paliko mylimą moterį Kazimierą, sūnų Izidorijų ir 4 dukteris—Bronę, Stelą, Mary ir Anną. Lietuvoje paliko seną tėvelį, brolių ir vieną sesutę, ir 5 sesutes Amerikoje. Išėkis brangus broliu ramiai Amerikos žemelėj ir lauk mūsų ateinant pas tave.

Sesuo Petrė Macijauskienė.

ZODYNĖLIS

LIETUVISKAI - ANGLISKAS IR ANGLISKAI - LIETUVISKAS. Telpa 18,000 žodžių. Labai parankus turėti kišenėje. Gražiai aplyrta dirbtinė skura, 160 puslapių. Parankesnis ir geresnis kišeninio žodynelio lietuvių kalboje nėra. Gaunamas "Keeleivis".

KUNIGŲ CELIBATAS.

—Išaiškinta kunigų nepatystės išpuolimas. Šią knygą turėtų perskaityti, nasekmės ir jų doris kas nutyti kiekvienas vyras, tėvas ir jaunaitis, kurie geidžia, kad jų moteris, duktė ir mylimosios nepapulyti tokių kunigų globo. Parašė kun. Geo. Townsend Fox, D. D., sulietuvino Ferdinandas de Samuėlis. 25c

IS CLEVELANDO PADANGES.

Lietuviai ruošiasi majoro rinkimams.

Lietuviai susidomėjo ateinančiais majoro rinkimais, ir uoliai pradėjo vartyti agitaciją už demokratų kandidatą, teisėją Franką J. Lauschę miesto majoro pareigoms. Rugšjo 11 dieną buvo suauktas viešas susirinkimas Lietuvių salėj, kad aptarus vajuos reikalus. Susirinkimam atėjo beveik visi politika įdomaują asmenys, viso buvo virš šimto žmonių ir tuoj po kiek pasikalbėjimo įsteigtas "Frank J. Lausche for Major klubas." Valdybon išrinkti K. S. Karpius, Jonas Juras, P. P. Muliolis. Mrs O. Michalich ir Victor Anderson. Klubas veiks tik kol rinkimai pereis. Jis įkurtas tik tuo tikslu, kad palenkiti lietuvių balsuoti už minėtą kandidatą.

Frank Lausche yra Clevelande gimęs ir augęs, iš ateivių tėvų, slavų tautybės. Tai bus pirmutinis kandidatas, kurio tėvai yra ateiviai. Lausche buvo išrinktas teisėju jau keliatą kartų didele didžiūma balsų.

Kiti įvykiai.

Mirė Rozalija Ciunkienė nuo 998 Linn dr., susilaukusi net šimto metų amžiaus. Tokios senatvės retai kas sulauks.

Suėjo į šeimininką gyvenimą Marcelinas Zitkus ir Emilė Kliunaitė. Linkėtina jaunavedžiams gražios ateities.

Clevelando trafiko nelaimėse nuo pirmos šių metų dienos žuvo jau 87 asmenys. Perteitais metais per tą patį laikotarpį buvo žuvę 75 asmenys.

Darbai eina visu spartumu ir visose pramonės šakose. Darbininkų daugelyje vietų trūksta. Dabar yra gera proga jaunuoliams mokintis įvairių amatų. Reikia nepraleisti geros progos. Vėliau gal tokių progų nebus.

Tuli žmonės pradeda manyti, kad Amerikoje bedarbės daugiau nebebus, ne tik mūsų laikais, bet ir mūsų vaikų laikais. Kad taip įvyktų, tai būtų laimė visiems. Tačiau, karui užsibaigus visko gali atsitikti.

Labai gera mintis.

SLA reikalais "Keeleivio" redaktorius pastebi, kad nors viena syki reikėtų visiems susitarti ir balsuoti už visą dabartinę Pild. Tarybą, negaišinant laiko ir nevarinėjant politikos. Tokia mintis yra labai užgirtina ir susivienijimui naudinga. Butų labai gražu, kad nors vieni rinkimai praėtų be triukšmo, be nešvarių agitacijų. Tuomet ir ant seimo būtų gražiaus visiems susitikti.

Sutvarkė trsfiką.

Visai Ohio valstijai tapo įvesta vienoda trafiko tvarka. Seniau Clevelande vaikščiojant tiesiai nevalia buvo sukstis į kairią pusę ant žalos šviesos. Reikėdavo paskukti į dešinę pusę ir laukti, kol šviesa persimainys. Nuo dabar reikia sukstis į kairę ant žalos šviesos. Trafikas kiek susimaišo, nes tuli žmonės negali atprasti nuo senos sistemos. Todėl reikia būti labai atsargiems, kada sukats privažiavę šviesą.

INKVIZICIJA

Parašė N. Gusev. Puiki naudinga knyga, aprašyta katalikų bažnyčios siautimas ir pradžia reformos. Su daugeliu puikių paveikslų. 215 puslapių. Kaina \$1.00

Clevelando mokyklų skelbia visokius vakarinius kursus. Čia gera proga jauniems žmonėms daug ko išmokti. Kas nenori mokintis raštinių darbų, tai gali mokintis įvairių amatų. Jauni lietuviai, naudokitės progomis.

Nekilnojamo turto agentas P. Muliolis sakosi turįs daug namų pardavimui, ir jie turį but parduoti greitai.

Jonas Juras.

MANO PASTABOS.

Tulas "Vilnis" skaitytojas sako, kad aną dieną burys žmonių Chicagoje viešai sudeginęs laikraštį "Tribune" užtai, kad "Tribune" pritaria ne Staliniui, bet Hitleriui. "Vilnis" bolševikas pranašauja, kad to paties gali susilaukti ir tuli lietuviški laikraščiai...

Nors tie laikraščiai neįvardijami, kurie verti sudeginimo, bet aš juos įvardysiu: tai yra lietuvišku komuniacijai "Vilnis", "Laisvė" ir "Tiesa." Juos vertėjo jau senai sudeginti.

Ilgametis "Vilnies" skaitytojas F. T. man prisipažino ir pasakė, kad "Jei reikės mesti 'Vilnį' į pečių, nes meluoja kaip pasamdyta. Skaitau jį jau per kelis metus ir vis maniau, kad ji rašo viską teisingai ir prielankiai darbininkams, bet pasirodo, kad ji eina pavėjui. Jeigu neturėtume bešališkų lietuviškų laikraščių, kaip "Keeleivis", "Naujienos" ir "N. Gaidynė," tai nežinotume nieko tikra."

Nėra ką daugiau sakyti. "Vilnies" skaitytojas pats suprato savo laikraščio klaidas ir melagystes.

"Dabartiniu laiku mano didžiausias noras yra tas, kad kogeičiausia sumaikintų Rusioj Stalino įsteigtą baudžios tvarką. Stalinas mokėjo bankus plėsti Kaukaze, bet Rusiją valdyti jis perzioplas," pasakė vienas žmogus (kuris sakėsi esąs "vilnietis"). Jeffersono giriose (Chicagoje) rugšjo 7 dieną.

Smetonininku fondo vadai atsidarė Chicagoje net du ofisus aukoms rinkti. Kur jie gaus pinigų apmokėti rendas už tuos ofisus? Nejaugi ims iš suaukautų Lietuvos žmonių?

Jau ne syki mačiau lietuvių spaudoje, kad Naujosios Anglijos žmonės reikalauja iš A. Smetonos atskaitų už pinigus, kuriuos jie siuntė jo adresu Lietuvos žmonėms, bet Smetona tyli, tartum vandens į burną prisisėmęs. Kodėl jis nepasiaiškina?

Jau ir Lietuvos tautininkų vadai pripažįsta faktą, kad A. Smetona, negarbingai pabėgdamas iš Lietuvos, politiškai numirė visiems laikams; o nekurie Amerikos lietuviški taradikos dar vis pučia į tą Smetonos dūdą ir nori savo "tautos vadą" atgaivinti. Tai bergždžias darbas.

V. M. Rinks.

LENGVAS BUDAS

ISMOKT ANGLISKAI.

Rankius reikalingiausių žodžių ir pasikalbėjimų. Ši knyga sutaisyta taip lengvai ir suprantamai, kad kiekvienas gali greitai išmokt kalbėti angliškai. Joje telpa netik atskiri žodžiai, bet čielai sakiniai, pasikalbėjimai darbo įskaitai, važiuojant kur nors, nuėjus krautuven, pas daktarą pas barzdakutį, pas kriaunį ir tt. Su fonetišku ištarimu ir gramatika. Antra padidinta ir pagerinta laida. Sutaisė St. Michelsonas. Pust. 95c. Kaina 35c.

Pasikalbėjimas Maikio su Tėvu

—Tegul bus pagarbintas, Maikie!
—Labas, tėve!
—Maikie, atėjau paklausti tavęs vieno daikto.
—Nagi?
—Kaip tu rokuoji, vaikel, ar Hitleris numaus Stalinui skurą, ar ne?

—Aš manau, kad numaus.
—Taip ir man išrodo. Sak, puoškai jau ir Kijevą paėmė, tik Peterburko kreipstis dar laikosi. Kazin, ar atsilauks?
—Aš nemanau, tėve.
—Na, o kaip tu, Maikie, rokuoji, ar nevertėtų mums stot Stalinui į talką? Aš jau vakar savo šobė išgalandau.

—Stalinas ne tavo plauko žmogus, tėve. Jeigu Bimba, Mizara ir Pruseika nevažiuoja jo ginti, tai koks reikalus tau rūpintis.

—Tokie vajokai, Maikie, kaip Bimba ir Pruseika, tai tik liežuviams moka vajavot, ale kai reikia stoti į tikrą frontą, tai jie į surpupes neria. Tu matei, kaip greit jie iš Lietuvos išbėgiojo, kada bobos šluotom užsimojo. Paleikis su savo komisarais pats mūšutinis dūmė per dumblyną pas Staliną.

Kaip ten nebūtų, tėve, bet tau Staliną ginti neišpuola.

—Tai kas bus, Maikie, jeigu Hitleris Maskvoje atsies? Juk tada ir mūsų Lietuvai būtų kaput.

—Bet pereitą sykį tu pats, tėve, sakei, kad rusai užkūrė Lietuvą parazitais. Jeigu Stalinas karą laimėtų, tai ir vėl tas pats būtų.

—Jes, Maikie, kas teisybė, tai ne melas. Ale yra dar ir kita teisybė. Vokietys yra daug kytresnis už rusų, tai nuo jo netaip lengva bus atsikratyti, jeigu jis Lietuvoje atsies. O rusiui boba parodys šluotą—ir jis tuoj dūms iš Lietuvos.

—Juokai čia ne vietoj, tėve.

—Maikie, tu manęs nekrikituok, ba aš ilgiau ant svieto gyvenau ir žinau, kad žmogus negali viską žinoti. Taigi ir tu negali pasakyti, kur juokas tinka, o kur ne. Dėl šio visada susiraukę, bet kartais ir jie padaro gerų juokų. Vienoj jų gaziotoj mačiau numaletovą pikėrį, kuris parodo, kaip Hitleris bėga nuo Stalino vaiko. Na, ar tai ne gražus juokas? Gerai fonių ir tu nesugalvotum. Gazetos irgi pridaro fonių su savo žiniom. Vieną dieną paraso, kad vokiečiai jau įėmė visą Staliną va-

ką, o kitą dieną vėl rašo, kad rusikai lupa vokiečius. Na, tai kam dabar tikėti?

—Žinios iš karo lauko visuomet yra rašomos propagandos tikslais, tėve, todėl nevisuomet jos buna teisingos.

—Vienas kytras žmogus yra pasakęs, vaikel, kad melas yra daug greitesnis už teisybę. Kol teisybė vyžom apsiaus, tai melas basom kėjom dūsyk aplink svietą apšė. Už tai Pruseika sako, kad ir Stalinas nesiskubina teisybę pranešti. Jis visą mėnesį tylėjo, kad Hitleris paėmė Smolenską. O dabar Maskva dar neapzinaimino svietui, kad Paleckio valdžia pabėgo iš Lietuvos.

—O kaip tu, tėve, darytum budamas Maskvos vietoj?

—To, Maikie, aš nežinau, ale aš žinau, kaip kiti daro. Ve. Hitleris jau du mėnesiai apzinaimino svietui, kad Kijevą paėmė, o iškro jį paėmė tik dabar. Tai toks yra difrenzas tarp rusio ir vokiečio. Vienas visą mėnesį pavėluoja, o kitas dviem mėnesiais viską iš kalno padaro.

—Tu, tėve, laikai save generolu ir sakai tarnavęs rusų armijoje, o nežinai rusų taktikos.

—Gali but, Maikie, kad aš nežinau rusio taktikos, ale gerai žinau rusio komandą: žingsnį pirmyn, du atgal!

—Na, tai bus viskas, tėve. Šį kartą užbaigsiame.

—Jes, Maikie, man jau irgi gerkle išdžiūvo, tai turiu eiti pavilgyt.

STREIKUOJA STAKLIŲ TAISYTOJAI.

Lowell, Mass.—Čia streikuoja apie 2,100 staklių taisytojų Merrimack Mfg. kompanijos audeklinė. Jie reikalauja 25 nuosimčių daugiau algos; kompanija siūlo tik 10 nuosimčių.

TURKIJOS KONSULAS PASIKORĖ.

New Yorke pasikorė Mehmet Ali Yukselen, 51 metų amžiaus generalinis Turkijos konsulas. Motyvai nežinomi.

600 NACIŲ BELAISVIŲ PUOLĖ SARGUS.

Iš Londono pranešama, kad vienoj saloj, kur yra laikoma 600 vokiečių belaisvių, pereitą nedėdienį jie puolė sargus. Kuo tas pasibaigė, nepasakytą.

Paskutinė Diena Kauno Kalėjime

„Žurnalistas V. Girulis (Vincas Rastenis), kurį bolševikai buvo uždarę Kauno kalėjimui už tai, kad nenustatė kepurės prieš Stalino paveikslą, dabar parašė Kauno dienraščiui „Laisvę“ straipsnį apie pergyventą terorą. Tą straipsnį jis pavadino „Paskutinė Diena Kauno Kalėjime.“ ir štai ką jis tenai pasakoja:

„Birželio 23 dienos rytą atsidarė Kauno kalėjimo vartai keliolikai šimtų kalinių, kurie ten buvo uždaryti daugiausia už tai, kad buvo nuosirdūs lietuviai...

„Jiems paskutinioji parą kalėjime buvo lyg koks sapnas, kurį pergyventi, tiesa, buvo šiek tiek tikėtasi, bet kuris iš tikrųjų pralenkė net pačius drąsiausias uždarytųjų svajones.

„Kai sekmadienio ankstyvą rytą pasigirdo šalia lėktuvų duzgimo pirmieji šūvių ir bombų sprogmio garsai, daugumas nepalaikė to rimto dalyko, o linko manyti, kad tai tik labai realistiškai surežisuotas oro puolimo pratimas. Bet kai tas pats dalykas ėmė kartotis ir vis didesniu mastu, abejojančių akcijos ėmė kristi vis žemyn ir žemyn. Tačiau vienoje kameroje diskusijos tuo klausimu—ar tai jau karas, apie kurio artėjimą į kalėjimą atėdavo labai daug žinių, atfiktai didelio masto pratimai—truko iki pat pavakario. Tik ypatingas prižiūrėtojų bailumas ruošos metu ir ruošos tvarkos tam tikras pakeitimas jau beveik visur įtikino, kad čia ne juokai. O galutinis ištikimimas sutvirtėjo, kai atstuntą valandą nebuvo patikrinimo ir devinta niekas nepaskelbė įsakymo gulti. Kilo įtarimas, ar nauja prižiūrėtojų paimama neat-
tyko, o buvusioji paimama pasišalin. Absoliuti tylė koridoriuje tą įtarimą patvirtino. Tas pats buvo pastebėta visuose skyriuose.

„Apie 10 valandą prasidėjo kameroj pasikalbėjimai tarp savęs per langus. Jie darėsi vis drąsesni ir garsesni. Niekas dėl tokio negirdėto kalėjimo drausmės laužymo neregavo. Trečias, ketvirtas, šešetas ir aštuntas skyriai paskelbė, per visą kiemą, kad sargų nebėra. Iš ketvinto skyriaus trečio aukšto paskelbė, kad ir bokšte lyje sargybos nebėra, o aerodrome gaisras. Prasidėjo pažįstamų šūkavimai ir pasitarimai, kad daryti. Nutarta laukti ryto.

„Miegas nerupėjo. Vyko pasikalbėjimai, kaip dar gali būti, ir daugumas reikėjo nuomone, kad būtų per keista, jei visa ta istorija taip staigiai ir nepaprastai pasibaigtų: sargai pabėgo, lieka atsidaryti duris ir patiems išėiti... Gal but, dar atsiras, kas mus iš čia paims ir išdangins nežinia kur...

„Taip besipilnojant, ir besiklausinėjant kiekvieno trektelėjimo (iš moterų skyriaus pasigirdo daina: „Eisim seselės namo, namo“), atėjo noras ir pasinauti iki aušros, ypač, kad tai buvo daugumai po 11 mėnesių pirma proga užmerkti akis be elektros šviesos, nes nebuvo kas ją įjungti. Tik staiga iš aštunto skyriaus koridorių triukšmingai bėgte įbėgo daug batuočių kojų, ir pasigirdo rusiški raginiai skubėti ir duris lauzte išlaužti. Nubėgo į pat koridoriaus galą, lyg ir perėjo į ketvirtą skyrių. Pasigirdo durų laužymas, o netrukus tie patys balsai atgal grįždami, jau rusiškai šaukė: „Rau-

kas aukšty! Greičiau! Sparčiau pirmyn! Duok buožę, jei neina, lauk!“ Koridoriuje pasigirdo stiprus smugiai ir lyg kuno kritimas... Skubos žingsniai. Pro durų plyšį pavyko pastebėti, kad čekistai, durtuvus beveik į nugaras įrėmę, varo, tiesiog veja, keliatą basų ir vienais skalbiniais apsvilkusių, tiesiog iš guolio išrautų žmonių. Vienas nešamas nešte. Tokių būrelių buvo keliatas iš eilės. Vienus vijo į viršų pakeltomis rankomis, kitus—surištomis rankomis... Vienus išviję, čekistai bėgte, uždusę, grįžo kitų. Tai buvo momentas mirti visoms blusoms, kurių kalėjime kaip tik nestiga.

„Kameroje įsivyravo tylė. Ar pas mus ateis, ar gal liksim nepastebėti? Dėl visa ko apsiirengiame, kad bent nuogų neišvartytų. Bet tarp čekistų šūkavimų išgirstame žodį: „visi.“

„Triukšmas, staiga prasi-
dėjęs, staiga vėl nutilsta. Mirties tylė kameroje ir koridoriuje. Klausome, kas darosi kieme. Šuvių negirdėti. Reikia, vietoje anų nešau do. Bet kas jiems bus toliau? I tą klausimą ir šian dien dar nėra atsakymo. Greičiausia, juos kažkur nusivežė, panašiai, kaip prieš savaitę buvo vežama iš „laisvės“...

„Aušros laukimas pasidarė nebejaukus. Tik absoliuti tylė pamažu apsimino nervų įtempimą ir aštuntą valandą prasidėjo pasikalbėjimai per langus. Iš ketvinto skyriaus pranešė, kad išvarė visą skyrių. Liko tik viena kamera ir karceriai. Vadinasi, ištuštinta 20 kameroj, kuriose buvo po 5—7 žmones. Taigi iš viso per 100 žmonių...

„Pradžioje buvo tartasi palaukti, nes buvo matyti, kad nors vartai ir praveri, bet gatvėmis slenkant „nugalimoji“ (ar nepavejamoji) armija... tačiau ketvinto skyriaus likusioji kamera išlaužė duris, aplankė visas kameras. Čia pat irgi pradėjo lužti durys. Išsilaisvino po vieną kitą kameroj visuose skyriuose, net ir moterų Raštinėje buvo surasti raketai ir netrukus gal apie septintą valandą visos durys buvo atviros, o kalėjimo gyventojai susimaišė tarp savęs tikriausia to žodžio prasme. Susitiko daugelis pažįstamų—nebegalėjusių vieni kiti bepažinti, o taip pat ir tokių pažįstamų, kurie sudarė pažinti tik kalėjime. kalbėdamiesi kalėjiminio telegrafo pagalba ištisus mėnesius kasdien, bet niekados viens kito nemačiusių. Čia pat vartai ir pirmasis tikros laisvės dveltelėjimas...

„Daugelio žinomų asmenų jau nebebuvo šiame kalėjime: gerokas skaičius žmonių ir nežymių asmenų jau ankčiau buvo išvežti ir rytus aštuoneriems ar dešimčiai metų į katorgos darbo stovyklą, o daugelis buvo jau pamišę išvežimui, ir, rodos, perkelti į fortus. Pažymėtina, kad labai didelį nuosimčių kalinių tarpe sudarė darbininkai, tarnautojai, visuomenės veikėjai ir kiti, nekalbant apie sienos perbėgėlius. Visai neteko matyti kalėjime žydų, tikrų kapitalistų...”

WONOLOGAI IR DEKLAMACIJOS.

Šioje knygoj teba daugybė nuojų labai gražių ir juokingų monologų ir deklamacijų. Visokios temos, dailios, ninkškos, revoliucioninės, satirinės, kos, humoristinės ir t. t. Tinkamas visokiems apvalkėliams, koncertams ir t. t. Antra pusei rinta. Iida. So. Boston, 25c

Kaip Mes Vijom Rusų Valdžią iš Lietuvos 1905 m. KIPRO BIELINIO ATSIMINIMAI.

(Tąsa.)

Paskui ir aš pats įsitikinau, kad policija ir vietos valdžia varo sąmoningą sabotazą. Tokia direktyva, matyti, buvo duota iš pačių aukščiausiųjų caro valdžios viršūnių. Su pogromų ir sabotažo pagalba tikėtasi sunaikinti pasitikėjimas revoliucijai. Vilniaus mieste revoliucinės partijos ir platesnioji visuomenė žinojo, kuo kvepia toks policijos ir administracijos elgesys, ir todėl greitomis buvo organizuota savisauga. Savisauga ypatingai budri budavo nakties metu. Be partijų organizacijos ar savisaugos štabų leidimo niekas nedrįsdavo nakties metu gatvėje pasirodyti, nes visus tokius asmenis savisaugos nariai sulaikydavo iki išaušus ir paskui paleisdavo eiti, iš kur atėję. Tuo metu budavo išvengiama vagysčių, chuliganų užpuolimų ir, kas svarbiausia, administracija ir policija buvo suparalizuota ir negalėjo pati organizuoti nei vagysčių, nei užpuolimų, nei atvirų pogromų. Savisauga tiek gerai ėjo savo pareigas, kad policijos sabotažo metu nebuvo užregistruota pasikėsinimų kieno nors gyvybę ar turą atimti. Savisauga sulaikydavo žinomiausius mieste asmenis, jei jie dokumentališkai negalėdavo įrodyti, kuriuo reikalu nakties metu išėjo į gatvę.

Tuo metu, kada Fotografas ir daug kitų mūsų partijos darbininkų ėjo sunkias savisaugos organizacijos narių pareigas, sprendė ir tardė įvairius skundus, steigė darbininkų organizacijas, kalbėjo mitinguose, revoliucijos barometras tik vieną reikškinį rodė: jis rodė, kad revoliucija dar buvo bejęs sumiti į savo rankas visą valdžią vietose ir centre, jis rodė, kad ir laikusieji valdžią buvo moraliai sumušti, izoliuoti, bėgėję ir bevaliai ką nors daryti! Ši padėtis buvo tragiška Penktųjų metų revoliucijoje. Masės buvo pasiruošusios viską griauti ir turėjo tiek jėgos, kad pramuštų didžiausias skyles caro tvirtovėse, bet jos, amžiais neturėjusios jokios organizacijos, negyvenusios visuomenės gyvenimu, nesusitačiusios laisvę, negalėjo greitai laiku duoti kito ir lemiančio smugio, nes pačios masės, prieš siekdamos ir vykdydamos tolimesnius uždavinius, turėjo pačios skubiai persirikiuoti ir persitvarkyti.

Aš ir draugas Fotografas žingsniavome šnipiško link. Anot jo, mes pirmon galvon turėjome nueiti į Snipiško turgelį, tenai, palei jį surasti kažkokio piliečio krautuvėlę ir kažko atsiklausti. Ilgai ėjome Kalvarijos gatve. Mane stebino, kad Fotografas su savim nesinešė jokių dokumentų ar užrašų, kad visas bylas ir konfliktus iš atminties žinojo. Paskui grįžome atgal, turėjome ilgą bylą su pirties savininku Agrestu, kuris skriaudė savo darbininkus pirtininkus ir nenorėjo sumokėti priklausantiems jiems pinigų. Pirties savininkas, ponas Agrestas, pagaliau sutiko su mūsų pasiūlymais ir byla buvo likviduota. Derybų metu pastebėjau, kad Agrestui labai užimponavo L. S. D. P. Vilniaus org. atstovai. Tą pavarde atsimenu dėl jos originalumo ir ypatingumo.

Kita byla buvo kur kas sunkesnė. Priežaliojo tilto, Vilniaus ir Kranto gatvių kampe, yra didelis, gana aukštas murinis ramos. To namo kiemininkas buvo každieno nukriauštas. Namų savininkas norėjo jį atleisti, nemokėjo už darbą ir, rodos, ketino tuojau iš buto išmesti. Skriaudžiamas kažkokiu būdu sužinojo, kas esame, ir kreipėsi prašydamas pagalbos. Sunku buvo su tuo žmogumi susikalbėti. Jis buvo tipingas Vilniaus krašto žmogus—kalbėjo kažkokiu negirdėtu žargonu, kažkokiu kelių kalbų mišiniu. Kalbėjo greit, painiojo sąvokas, nederino savo minčių, ir sunkiai mes supratom, ko šis žmogus nori. Mūsų klientas iš išvaizdos buvo panašus į pašoną mokslo knygos urvinį žmogų: nežinia kada prausėsis, apšepęs, apžėles, purvinas, dvokiantis ir apdriskęs. Šiaip jau iš pažiūros buvo tvirtos sudėjimo, augalotas, žaliukas, metų 30-ties vyras. Jei ne jo isteriška be ryšio kalba—ir ne atstumianti išvaizda, šis žmogus galėjo visai gerai įspūdį padaryti. Ir Fotografas, gerai pažinęs Vilniaus gyventojus ir jų ypatybes, sunkiai su šiuo kiemininku galėjo susikalbėti. Pagaliau, pasimatę su namų savininku, išklausę antąją pusę, galėjome pačią bylą spresti. Mūsų sprendimas buvo kiemininko naudai. Pamatę jo gyvenamąjį butą, įsitikinome, kas kaltas, kad kiemininko išvaizda buvo tokia baisi, o jis toks purvinas, kodėl jis taip isteriškai ir susijaudinęs kalbėjo. Penktųjų metų revoliucija pažadino iš miego daugelį tokių lokių, kaip kad minėtasis kiemininkas. Atrodė, kad tie amžiniai purva breną žmonės nežinojo, kad jie turi kažkokias teises, kad yra galima ir jiems apie save vargą prabilti,—stai kuo reikėtų

aiškinti tą faktą, kad nuskuręs kiemsargis jokių būdu negalėjo savo minčių išreikšti, nes nenuostabu: jis jas reikė pirmą kartą savo gyvenime. O prieš savaitę iki didžiųjų spalio mėnesio įvykių tas pats kiemininkas buvo vienas iš caro valdžios ramsčių Vilniuje. Tyliai ir kantriai jis sekė to namo, kur pats gyveno, gyventojus, ir žiūrėjo, kas pas ką ateina, kiek ateina, ir pastebėjęs kokį įtarimą, bėgdavo pranešti policijai, pas ką susirinko socialistai. Kaip jam buvo įsakyta, taip jis ir dirbo, kad nenustotų savo darbo. Kas iš buvusių vilniečių neatsimena tų garsių Vilniaus kiemininkų, kurių reikėdavo bijoti kaip ugnies, nes jie viską matydavo ir viską girdėdavo. Atmenu, kaip sunku budavo Vilniuje susirinkimus organizuoti, kaip paslapčiomis atvykusiems iš kitur žmogui tekdavo sliauzti pas draugą nakvynės ir žiūrėti, kad namo kiemininkas nepastebėtų ir nepraneštų policijai. Kovai su darbininkų judėjimu caro administratoriai namų kiemsargius buvo pavertę viešais policijos agentais. Kiemsargiai—policijos agentai, kiek atmenu, geriausiai atsižmėdavo Vilniuje ir Peterburge. Caro sostinėj kiemininkai buvo priversti ir šnipinėti ir demonstrantus gatvėse drauge su policija daužyti ir suiminti. Tai gi kiemsargis buvusioj Rusijoje, ypač revoliucijos metu, buvo ne koks nors menkniekis, bet asmuo, turįs istorinės reikšmės. Prieš porą metų Kauno Taryba gavo pasiūlymą ir svarstė klausimą apie panašų kiemininkų institutą Kaune sudarymą,—tai buvo nepriklausomų mūsų tėvynė. Tada man labai vaizdžiai prisiminė anų laikų Vilniaus kiemininkas.

Besitrunkant skundų tyrimo ir jų sprendimo reikalais greit praėjo trumpa rudens diena. Vakare persikyrčiau su draugu Fotografu, kiekvienas mūsų nudulino savo keliu. Per tą trumpą laiką pamėgau tos dienos bendradarbių, kuris, pasirodo, buvo vienas aktingesniųjų L. S. D. P. Vilniaus organizacijos žmonių. Draugą Fotografą nekartą matydavau dirbant Penktųjų metų rudenį ir 1906 metais, kai su juo kartais tekdavo susidurti organizuojamo „Naujosios Gadynės“ laikraščio administracijoje. Jis visuomet budavo linksmas, malonus ir stebėtinai paklausus. Jei reikėdavo kas nors atlikti, arba dar tik buvo kalbama apie kokį nors dalyką, dėl kurio reikės žygių padaryti, Fotografas neprašomas ir neraginamas pirmutinis imdavosi tokio žygio ir nuostabiai griet jį atlikdavo. Ir rodesi, kad toks darbas jam tik malonumą sudaro. Iš bendrų su juo kelionių po Vilnių man iki šiai dienai pasiliko įspūdis, kad Fotografas ilgąs valandas galėjo vaikščioti ir nepailsėti. Tuomet man visai nerupėjo, kas per vienas tasai Fotografas. Aisku buvo, kad tai ne tikras jo vardas, bet tais laikais niekas, dirbęs slaptą darbą, nesivadino savo tikruoju vardu ir nesidomėjo kitų tikromis pavardėmis. Tik dabar, šiuos atsiminimus berašydamas, pasiteiravęs pas Fotografą pažinėjusius draugus, sužinojau, kad Fotografo tikroji pavardė buvusi Čechavičius, Antanas, kilęs ar iš Kedainių, ar iš dabartinio Ukmergės apskrities. Čechavičius, okupavęs vokiečiams Vilnių, buvęs Vilniaus milicijoje. Paskui išvykęs į kaimą pas savo gimines, kur 1917 ar 1918 metais mires. Kiek atsimenu, Fotografas lietuviškai nemokėjo. Vilniuje, kur darbas vyko daugiausia lenkiškai kalbančių tarpe, lenkiškai kalbąs darbininkas buvo nepakeičiamas. Butų gerai, jei kas turėdamas platenių žinių apie Fotografą, neduotų joms žuti.

Tą patį vakarą, vieno draugų vedamas, nuėjau į buvusį Jurgio prospekte Vilniaus inteligentų klubą. Klubo patalpos kimštinosi buvo prikimštos kalbančių, rukančių, besiginčijančių ir užkandžiaujančių žmonių. Rodos klube turėjo įvykti kažkoks pasimatymas tų žmonių, kurie visą kiauą dieną lakstė po miestą ir dirbo L. S. D. P. darba, nes dienos metu surinkti visus į vieną vietą buvo sunku ir neįmanoma,—visi buvo užimti. Jiškiojome laisvo atskirom kambario, kur galima būtų susieiti ir pasikalbėti, tačiau visi kambariai buvo užimti, visi buvo pilni nepažįstamų žmonių. Neradę laisvo kambario, pasistumdėm gausioje publikoje ir išsikirstėm. Parinktosios Vilniaus inteligentijos klubas revoliucijos dienomis užte užte, nes beveidė, be pažiūrų, minkštakunė inteligentija pajuto didelį interą visuomenės reikalams. Dauguma garsių daktarų, advokatų, inžinierių ir į juos panašių, visą priešrevoliucinį laiką kaip nebyliai tylėjo, nei cento nedavė kovai su caro valdžia, iskovotų laisvių metu didelių burių užte užte ir politikavo apie dienos įvykius, apie busimas perspektyvas, kiek tik kas iš jų galėjo ir sugėbėjo.

(Pus daugiau)

Lietuvos Pasiuntinybes Spaudos Žinios

(1941 m. rugšėjo 12 d., No. 1)

Lietuvos atstovo protestas dėl vokiečių okupacijos.

Washington, D. C.—Šių metų liepos 3 d. notoje, kurią Lietuvos atstovas p. Žadeikis įteikė Amerikos vyriausybei, buvo priimta ir pirmą kartą sovietiškoji Lietuvos okupacija. Notoje paliešti dalykai santraukoje šitaip apibūdinami:

Šiandieninė Europa yra patekusi diktatorių valdžion; tenai faktiniai visos tautos kencia svetimą jungą arba gyvena svetimos invazijos pavojuje; deja, šiuo atveju Lietuva nėra išimtis.—dargi antraip: Lietuvos nelaimės pralaimėjimas daugelio kitų kraštų, nes Lietuva vien su viršum metų laikotarpį pergyveno ne vieną, bet du svetimų kariuomenių įsiveržimus.

1940 metų birželio 15 d. Lietuva buvo apgaubingai užklupta ir paversta per Sovietų Rusiją. Okupacinis sovietų režimas savo teritorinio valdymo metodais ir prievarta kraštui brukama sovietizacija buvo užsimojęs išnaikinti visą lietuvių tautą.

Toksai svetimo grobiko žiaurumas išaukė, pagaliau, spontaniškai žmonių sukilimai įvairiose Lietuvos vietose. Šių 1941 metų birželio 23 dienos sukilimas pareikalavo didelių iškilusių aukų. Sukilimas betgi suteikė, nors ir nesaugi, progą paskelbti Lietuvos nepriklausomybės atstatymą prieš pat užplūstant antrąją invaziją. Esmeje Lietuvos sukilimas buvo nukreiptas prieš abudu užpultikus: prieš sumišusias ir besitraukiančias sovietų kariškas pajėgas ir prieš besistartinančias Vokietijos pajėgas. Sukilimas buvo desperatiškas, bet ryžtinga pastanga atgausti laisvę. Dėl nepalankių aplinkybių pasiryžimas nepavyko, bet jo idėja liko gyva.

Antroji Lietuvos invazija prasidėjo šių metų birželio mėn. 22 d., kai Vokietijos kariuomenė įvygiavo į Lietuvą ir stumdama atgal Raudonosios Armijos divizijas, sąvaitės bėgyje užėmė visą Lietuvą. Nežiūrint Vokietijos vyriausybės paneigimo, kad ji neturinti tikslo Lietuvą okupuoti ir pabrėžimo, kad Lietuvos invazija sutampa su Vokietijos pasiskirta Europos globos misija, neišskiriant apsigynimo nuo sovietų grėšinių, pora mėnesių Lietuvos okupacijos iš vokiečių pusės itikinama įrodė, kad Vokietijos karinė okupacija yra tik žingsnis pirmyn įgyvendinti vokiečių ekspansiją, kuri žinoma "Drang nach Osten" vardu.

Lietuvos vokiečių invazija, gludinti jau Vokietijos-Sovietų 1939 m. nepuolimo pakte, savo esmėje yra agresija ir Lietuvos integralumo sulaužymo. Toji invazija panaikino normalinius dviejų kaimyninių tautų santykius, paremtus sutartimis, ir paneigė lietuvių tautos šventąją teisę apsiginti ir būti nepriklausomai. Vokietijos okupacinis režimas panaikino laikiną vyriausybę susidariusią pasekoje Lietuvos žmonių sukilimo prieš okupacinį sovietų režimą, ir paskyrė civilinius komisarus, kaip gubernatorius, naujai užimtai teritorijai. Tai darydama, Vokietija nesiteikė net nurodyti, kad bent ateičiai būtų respektuojamos elementarinės lietuvių tautos teisės. Pastaruoju lai-

ku tie naujovėsi kryživiai vengia minėti dargi Lietuvos vardą. Keliatą šimtmečių sėkmingai atsispyrusi Teutonų viešpatavimui, dabar Lietuva įjungiamą į naujai sudarytą Ostland'ą.

"Pereitais metais aš protestavau prieš Sovietų Rusijos agresiją Lietuvoje. Dabar, kai Sovietų okupacija pakeista vokiška ir Lietuvos opozicija svetimai užurpacijai tebesitęsia, skaitau pavardę mano Vyriausybės vardu užregistruoti protestą ir prieš Vokietijos imperialistinę mano Krašto invaziją, ir pareiškiu, kad bet koks Vokietijos pasikėsinimas lemti Lietuvos politinę ateitį, nedavus progos laisvai pasireikšti lietuvių tautos valiai, bus skaitomas neteisėtu," pareiškė p. Ministras.

Kol Sovietų diktatura, dabar pati agresijos auka iš savo pirmą kartą partnerio pusės, neatsisakė Lietuvos 1940 m. aneksijos, Sovietų grėšiniu Damoklio kardas tebekabo virš Lietuvos likimo.

Kol Vokietijos diktūros nepasotinamam užkariavimui apetitų nebus užkirstas kelias, tol jokia tauta nebus saugi. Tačiau, šviesesnės ateities viltis tapo sustiprinta širdyse prispaustų tautų, tarp jų ir Lietuvos, dėka didelės svarbos pareiškimo, padaryto dviejų didžiausių demokratinių pasaulio vadų kur tai Atlante. Reikšmingi tos deklaracijos aštuoni punktai turi duoti pagidaujamų rezultatų: atskratymą nuo despotiško viešpatavimo visokių diktatorių.

"Aš naudojuosi šia proga"—baigia savo notą p. Ministras—"pareikšti pilną pasitikėjimą, kad Amerikos vyriausybė nepripažins Vokietijos anekcionistinio režimo Lietuvoje. Lietuviai tiki, kad anksčiau ar vėliau tas režimas turės pasitraukti ir užleisti vietą demokratiškai ir tikrai reprezentatyviai vyriausybei, pašauktai laisva valia lietuvių tautos, kuri dabar kencia nuo dviejų svetimų invazijų."

Amerikos Raudonasis Kryžius ieško progos pagelbėti Lietuvos žmonėms.

Gerbiamas Norman H. Davis, Amerikos Raudonojo Kryžiaus galva, savo ataskaitoje (šių metų rugšėjo 8 d.) pranešė Lietuvos atstovui, įgaliojamam ministrui P. Žadeikiui, kad Amerikos Raudonasis Kryžius 1940 metų pradžioje uoliai talkininkavo Lietuvos vyriausybei grumtis su lenkų tremtinių problema, bet šiuo tarpu dėl priežasčių paeinančių ir šiaurinio karo tikrovės, Amerikos Raudonasis Kryžius neturi galimybės pasiulyti savo pagalbos Lietuvai kaip lygiai ir kitoms karo paliesiems šalims. "Tamsta betgi gali būti užtikrintas, kad Tamstos tautiečių reikalai—kaip pačioje Lietuvoje taip ir ištrėmimo—ir toliau bus mūsų prideramu palankumu svarbomi; ir dabarties naujai reikšmingai duoda pagrindo tikėti, kad gal būt artimoje ateityje atsidarys kad ir siauras kelias teikimui lietuviams taip reikalingos pagalbos,"—pareiškė p. Davis.

VOROŠILOVO SUNUS PATEKO NELAISVĖN?

Londone nugirstas Romos radijo pranešimas, kad Leningrado fronte vokiečiai naėmė nelaisvėn maršalo Vorosilovo sunų kartu su kitais raudonarmiečiais.

Laisvieji Francuzai Išvengė Nacių

Cia yra parodyti laisvųjų francūzų submarinos jurininkai. Jie nuskandino vokiečių prekybos laivą, bet jų submarina sugedo ir negalėjo daugiau pasinerti. Jie plaukė savo nardmoju laivu dvi paras vandens paviršium iki pasiekė Anglijos uostą. Laimingi kad jų neužtik ant jūros vokiečių orlaiviai, jie rodo savo pirštais "V" ženklą, kas reiškia "VICTORY."

PALECKIS MIRĖS MASKVOS BEPROČIŲ NAMUOSE?

Žymus italų dienraštis "Corriere della Sera" praneša savo korespondento iš Helsinkio žinią, kad Justas Paleckis miręs Maskvos bepročių namuose. Žinia datuota rugpiučio 29 d.

Pateikdami šią žinią minėto italų laikraščio atsakomybė, nes neturime galimybės jos patikrinti, prisiminsime, kad pacios bolševikų okupacijos pradžioje, kuomet J. Paleckis ant raudonosios armijos tankų buvo iškeltas "liudies vyriausybės" ministerio pirmininko ir net respublikos "prezidento" vieta, jis susirgo persekiojimo manija ir pradėjo rodyti nenormalumo žymių. Iš absoliutiškai tikrų šaltinių turime žinių, kad pereitų metų birželio mėnesį J. Paleckis per vieną pasitarimą, persekiojimo manijos apimtas, Prezidentams rumuose ėmė šaukti, kad jis visur mato kraują. "O aš nesu savo gyvenime vištuko papioves!" šaukė Paleckis. Tuo metu jis griebė ant stalo buvusią bonką ir sviedė ją į kampe stovėjusią spintą. Tenka pridurti, kad J. Paleckis buvo linkęs prie stiklinuko ir ypač bolševikiškos karjeros pradžioje nevengdavo ištirti.

J. Paleckio liga buvo nemaloni staigmena tiems Maskvos komisarams, kurie jį parinko marionetės rolei. Jis buvo pastatytas gydytojų priežiūrai, bet nebuvo tikra, ar jis pasveiks. Todėl, kai pereitų metų liepos 12 d. buvo suvaidinta "liudies seimo" "rinkimų" komedija, J. Paleckio kandidatura nebuvo ištatyta, nors savaime buvo neturulu, kad jis turėjo tarp kandidatų figuruoti. Nenorėdami sudaryti įspūdžio, kad Paleckiai būtų patekę nemalonėn. Maskvos komisarams su "tovarišciais" Dekanozovu ir Pozdniakovu priešakyje pastatė kandidata į "liudies seimą" J. Paleckio žmoną, Genovaitę Paleckienę. Ji, aišku, buvo "išrinkta." Tikslai vėliau, kai

J. Paleckis priprato prie savo naujos aplinkos ir GPU budelių liejamo kraujo ėmė nebematyti, jis vėl kiek pasitaisė. Tuomet J. Paleckis buvo pastatytas kandidatu per papildomus "rinkimus" Ukmergės apygardoje, kur ir buvo "išrinktas."

Ar minėta žinia apie Jus-

to Paleckio mirtį Maskvos bepročių namuose yra tikra, reikia manyti, paaiškės vėliau. Tačiau žinant "genialiojo" čekisto Josifo Visarionovičio valdymo metodus, netektų stebėtis, jeigu J. Paleckis būtų suradęs mirtį ne Maskvos bepročių namuose, bet GPU centralinėje—Lubiankos kaledimo rūsiuose.

Liet. Inf. Biuras.

GAUSIME IŠVEŽTUJŲ LIETUVOS GYVENTOJŲ PAVARDES.

Lietuvos Informacijų Biuras tikisi galėsiąs artimiausiomis dienomis pranešti mūsų vardus ir pavardes, nes nelaimingųjų Lietuvos žmonių, kuriuos bolševikai išvežė Maskolijos gilumon. Pirmutiniame sąraše bus apie 700 pavardžių.

Siuom tarpu yra sužinotos tik šiu išvežtųjų pavardės:

1. Dr. Domas Cesevičius, universiteto docentas, Lietuvos tautininkų sąjungos pirmininkas, savo laiku Rockefellerio fondo stipendininkas, studijavęs Amerikoje.
2. Prof. Vilkaitis. (Vienas prof. Vilkaitis buvo socialdemokratas; ar čia tas pats, sunku pasakyti, nes pirmas vardas nepaduotas.—Red.)
3. Adv. Benediktas Grebliauskas-Greblinas, anksčiau buvęs Lietuvos jaunimo organizacijos "Jaunoji Lietuva" pirmininkas.
4. Prof. Augustinas Voldemaras, buvęs užsienių reikalų pirmininkas ir ministras.
5. Pulk. Stepas Rusteika, buvęs vidaus reikalų ministras ir Kauno vice-burmistras, tautininkas.
6. Kazys Bizauskas, buvęs Lietuvos pasiuntinys Washingtone, Londone ir Rygoje, krikščionis demokratas.
7. Dr. Leonas Bistras, buvęs ministeris pirmininkas ir švietimo ministeris, krikščionis demokratas.
8. Leonardas Maziliauskas, buvęs užsienių reikalų ministerijos valdininkas.
9. Dr. J. Pankauskas su

10. Adv. J. Indriūnas, buvęs finansų ministeris.

11. Jonas Masiliūnas, buvęs susisiekimo ministeris, išvežtas su šeima.

12. Dr. Kazys Jokantas, buvęs švietimo ministeris, išvežtas su žmona.

13. Prof. Pranas Dovydaitis, buvęs ministeris pirmininkas, krikdeimas, išvežtas su visa šeima.

14. Aleksandras Stulginskis, krikdeimas, buvęs Lietuvos prezidentas, išvežtas su visa šeima.

15. Zigmars Starkus, buvęs valstybės kontrolierius, vidaus reikalų ministeris ir Lietuvos Banko direktorius, išvežtas su šeima, bet dvi dukrelės liko Lietuvoje.

16. Vytautas Statkus, buvęs Lietuvos Banko direktorius.

17. Kun. Jonas Vailokaitis.

18. Žurnalistas Dr. Ignas Skrupelskis.

Nors šitų išvežtųjų pavardės buvo sužinotos, bet apie jų likimą nėra jokių žinių. Ar jie dar gyvi, ar jau nugabyti, niekas nežino. Taip pat nežinomas ir kitų išvežtųjų likimas.

LATVIJŲ PAKEIČIAMŲ GATVIŲ VARDAI.

Rygoje ir kituose Latvijos miestuose kai kurių gatvių pavadinimai pakeisti. Tarp naujų pavadinimų figuruoja Ad. Hitlerio, Alf. Rosenbergo, Hindenburgio ir kt. pavadinimai. Ligšiol neteko patirti, kad panašiai būtų buvusios pakeistos gatvės Lietuvoje.

BOLŠEVIKŲ KOLCHOZUS VES VOKIEČIAI.

Jau buvome rašę, kad Vokietijos generalinis komisaras Lietuvoje Dr. von Renteln išleido įsakymą dėl žemės pertvarkymo. Pagal minėtą įsakymą, buvę žemių savininkai, iš kurių bolševikų valdžia buvo žemę nusavinusi, tvirtinami žemės valdytojais, bet tikslai iki 30 hektarų. Naujakuriai ir mažžemiai, gavę žemę nuomon bolševikų žemės reformos metu, tos teisės nustoja. Dalis naujakurių grąžinami žemės ūkio darbams. Įsakyme pasakyta, kad tie naujakuriai ir mažžemiai, kurie gerai dirbė, busia paliekami ligšiolinių sklypų valdytojais. Atsisakę dirbti paskirtą darbą arba darbą metę, busia baudžiami.

Mūsų informatorius tvirtina, kad Lietuvoje esama įsitikinimo, jog sakyta pertvarkymas esąs tikslai laikinas. Ar tai reiškia, kad tikimasi bolševikų nusavintas žemes atgauti visiškai nuosavybėn, tuo tarpu dar žinių neturim.

Minėtame Vokietijos generalinio komisaro įsakyme dar nustatoma, kad bolševikų valdžios sukurti valstybiniai dvarai (sovchozai), traktorių stotys ir arklų punktai valdomi vokiečių komisaro.

Mat, tarp Hitlerio ir Stalino tvarkos skirtumas nedidelis.

Petronėlė Lamsargienė

Užlaikan visokias LIETUVIŠKAS GYVULIŠKAS nuo visokių ligų. Kurie turite kokius neveikumus, kreipkitės pas mane; duosiu gerą patarimą ir busit patenkinti. (3)

PET. LAMSARGIENĖ
1814 S. Water St., Philadelphia, Pa.

GERA FARMA

Prie Steito kelio, netoli nuo miesto, geri budinkai, 8 rimų staba su įrenžimais, barnė, silo, 16 karvių, arklių, mašinos, įrankiai, visokis derlius. Kaina su viskuo \$4,500. Įrašyti \$2,000. MRS. KIRMAN
Saratoga Springs, N. Y.

Pirkit Gerą Namą!

LOUISVILLE, KENTUCKY.
Apartmentas, su formaliais, virtuvėmis, parankiausiai įrengtas, devynių seimynų. Namas gražaus mūro, trijų aukštų; vidury plečiaus, prie gražios, centralinės gatvės, kambarys šviesus ir patogus, visados gerai išsivandavo. Kas mėnuo iš rendu suplaukia virš \$200. Išlaidos patyrimai žemos. Mudu jau senelai, norim eit ant valnos duonos, todėl šis pelningas biznis parduodamas labai prieinama kaina—už \$13,000. Reikalanga įnešt tik \$8,000, kitus duodame lengvais išmokėjimais. Plečiaus iš fronto 60, ilgio 200 pėdų. Yra garažas 4 automobiliams. Kurie norėtų įsigyti pelningą nuosavybę, kreipkitės laišku arba ypatiskai pas savininką. A. ALEJNOFF (Olekna) (6)
2320 W. Jefferson, Louisville, Ky.

Pajieškau Partnerio arba Partnerkos

Turiu puikų rezortą Floridoje, yra 3 Buildingai, staba 2-jų aukštų po 4 kambarius, 2 karves, 2 mylios nuo Atlantiko ir Daytono bycų. Visokių medžių, gražiausių kvietkių. Rožės žydi apskritus metus. Yra daugiau kaip 500 orandžių medžių. Klimatas neapsakomai sveikas. Į namo vidų teka mineralinis vanduo, trys labai sveikatos vartojimui. Yra 17 akrų juodžemės. Zuvavimui vieta kuogeriausia. Reik prisidėti tik su \$1,500, ir busi lygus savininkas tos puikios vietos. Pardavimo kaina \$8,000. Skolų nėra. Aš esu nevedęs, 39 metų amžiaus. Turu naują automobilį 1941. Adolph S. Mann
1148 So. Kedzie ave., Chicago, Ill.

NEPASITIKI RAUDONAIŠ VEDMAINIAIS.

I. L. G. W. U. International Ladies Garment Workers unijos pirmininkas, David Dubinsky, atsisakė kalbėti Jewish Peoples Committee masiniame mitinge, paaiškindamas, kad toji žydų grupė buvo komunistų kontroliuojama ir dabartinis jos neva "pritartimas" prezidento Roosevelt užsienio politikai tuojau pranyktų, jei tikslai "partijos linija" pasikeistų prieš prezidentą.

David Dubinsky savo atsisakymą padavė tos grupės pirmininkui raštu, kur jis sako: "Jūsų atsivertimas remti prezidento Roosevelt politiką yra grynai oportunistiškas vaidinimas, kuris gali lengvai per vieną naktį pasikeisti, jeigu tikslai pasikeistų dekoracijos tarptautinėj arenoje."

Taigi nors komunistai ir pakeitė savo komunistišką kailį, vistiek žmonės juos pažįsta. S. A.—kum.

PAJIESKOJIMAI

Vincas Karlonas, Petro Karlonos sūnus, ieško savo dėdės JUOZO KARLOSO, is Lietuvos paeina is Mergerių kaimo, Vilniaus rėdybos. Seniau jis gyveno Schenectady, New York. Girdėjau kad gyvena Chicagoje. Noriu su juom susipažinti. Mano antrasas: Bill Karlon (6)
Parcel Post Box 1, Harding St., Worcester, Mass.

Pajieškau Darbininką

Dirbt ant farmos, kuris supranta abelrai farmos darbus ir mokytų kiek karves melzt. Geram vyruui darbas užtikrintas žiemą ir vasarą. Apie mekestį paaiškinsiu per laisną. (5)
Mrs. D. Marcinkus
R. D. 4, Montrose, Pa.

Parsiduoda Ukis

37 akrai, 5 rimų staba, netoli Bristol, Conn. \$2,300. Taip pat ant dviejų kelių 26 akrai be stabas, \$1,500. Dėl daugiau informacijų kreipkitės po antrasu: (9)
D. Diskevičius, 49 Washington ave., Torrington, Conn.

NEBUK ŽILAS

ISRODYK 10 METŲ JAUNESNE

Stebuklingas Gyvaolis, Kurios Pa-naikina Žilumą, Plaukų slinkimą ir Plaukiankas. Šias gyvaolis privaičytur tik kviečiamas, kurian žylą, slenkant arba plaukianuoja plaukai. Jos pati taisy žilus plaukus koki būdo, bet nėra dažai. Nėra nieko už jos geresnio iki šiol išrasta. Specialiai pasididimui pasiuome šiešį \$2.00 vači už \$1.00. Užsakyti šandien ir sutaukyti doleri. Joigu nelaukite nūnai pabrėžiant, jurs pirkti bus sugrąžinti. Reikalaujame agentu
VALORTONE HERB CO., Inc.
P. O. Box 305, Clinton, Ind.

XXX ALE IR STOCK ALE IS KRANO IR BONKOMIS

Brockert's ALE

Valgyklose ir Tavernose reikalaukite tikro lietuviško alaus XXX arba Stock Ale. Yra visų mėgiamas ir tikrai geras. alus. Vestuvėms, ar parčms, visuomet užsakykite Brockert's XXX Ale, svečiai juomi bus patenkinti.

BROCKERT BREWING CO., Inc.

TELEFONAS
Worcester—5-4334

81 LAFAYETTE ST.,
WORCESTER, MASS.

BOSTONO SKYRIUS: 1410 Columbia Road,
South Boston, Mass. Tel. SOUTH Boston 2271.

MOTERIMS PASISKAITYT

SI SKYRIU TVARKO
M. MICHELSONIENE.

Kaip Padaromas Cukrus iš Runkelių.

Cukrus yra medžiaga, savo sudėtimi labai artima krakmolui. Cukraus yra visuose nunokusių vaisiuose, kai kuriuose augaluose ir daržovėse.

Iki 18-tojo amžiaus buda-vo vartojamas tik iš cukrinių nendrių gaunamas cukrus. Burokėlių cukraus nežinojo iki Napoleono karų, t. y. iki 19-tojo šimtmečio pradžios. Nendrių cukrus daugiausiai buvo įvežamas Europon iš Anglijos kolonijų Azijoje. Napoleonas paskelbęs karą Anglijai ir norėdamas ją sušilpinti, be ko kito uždraudė įvežti Francūzijon nendrinį cukrų. Jis privertė ir kitas Europos valstybes nepirkti Anglijos kolonijų cukraus. Tokiu būdu Francūzija ir kai kurios kitos Europos valstybės liko be cukraus.

Jau senai buvo žinoma kad runkeliuose esama apie 4—5 nuošimčius cukraus.

Gerinant runkelių rūšis, pasisekė cukraus kiekį juose pakelti net iki 12—14 nuošimčių. 1810 metais buvo įsteigtas pirmas fabriks cukrui iš runkelių gaminti.

Vadinasi, Francūzijos karas su Anglija buvo akstinas runkelių cukraus gamybai. Nuolat gerinant runkelių rūšis, jų cukringumas pavyko pakelti net iki 20 nuoš., ir šiandien runkelių cukrus jau baigia stumti iš rinkos nendrinį cukrų.

Rudenį nukasti ir į fabri-ka pristatyti runkeliai (neilgai palaikyti, nes ilgesnį laiką nukastus runkelius palaikius sumažėja jų cukringumas), truputį apiplauti patenka į didžiules lovų pavidalo dėžes. Iš viršaus į tas dėžes nuolat švirkščia vanduo: čia runkeliai, tam tikrais mechaniniais prietaisais mašant, švariai nuplaunami. Po to jie kraunami į didžiulius metalinius kubilius ir atitinkamais peiliiais (mašinomis) supiaustomi į nedidelius trikampius gabaliukus. Į trikampius todėl, kad paskiau, tolimesniame apdirbime tie gabaliukai nesuliptų kruvomis, kas lengvai galėtų atsitikti, jeigu jie būtų plokšti ar keturkampiai.

Iš taip supiaustytų runkelių cukrus išskiriamas numirkymo būdu. Numirkymo kubilai buna labai dideli, padaryti iš geležies, kugio formos, t. y. vienas jų galas buna siauras, kitas platus. Iš apatės jie tvirtai ir sandariai uždaromi, o iš viršaus pripildomi runkeliais. Kelio-ka tokių pripildytų kubilių riedinama ant kito kito ir sraigtų pagalba vienas su kitu sujungiami. Po to į viršutinį kubilą pradeda leisti karštą vandenį. Kiek laiko pabuvęs, vanduo iš viršutinio leidžiamas į sekantį, o viršutinis vėl pripildžiamas naujo vandens ir tt. Runkeliams jau išsinovus, išplautos drožlės išmetamos laukan.

Tokiu būdu iš burokų ištraukiami cukraus syvai. Iščiulptosios runkelių drožlės džiovinamos ir parduodamos kaip pašaras.

Po to einama prie gautųjų svvų išvalymo. Jie sumaišomi su vadinamuoju "kalkių pienu", t. y. su vandenyje ištirpintomis kalkėmis. Nuo to syvai pasidaro šaudinės spalvos ir visokios priemaišos bei nešvarumai nusėda ant dugno. Be to, per syvus dar leidžiamos angliaukštės dujos. Iš viršaus nusistovėję švarūs syvai atsargiai nupilami, vėl maišomi su kalkių pienu,

vėl leidžiama pro juos angliarukštis ir tt. Taip kartojama tris kartus, kol gaunami visiškai švarūs syvai.

Bet taip išvalytuose syvuose buna labai daug vandens, kurio pašalinimas yra svarbiausia ir brangiausia cukraus gamybos dalis. Iki 50 nuoš. to vandens pašalinama garinimu (virinimu), bet daugiau virinti jau nebegalima, nes sutirštėję syvai pridėga. Tolesnis vandens pašalinimas atliekamas mažo atmosferos slėgimo pagalba. Taip išgarinama apie 80 ir net 90 nuoš. syvuose esančio vandens. Dabar syvai pasidaro tiek tiršti, kad pradeda kristalizuotis ("cukravotis"). Tokia "susicukravojusi" košė leidžiama į centrifugas, kuriose vanduo galutinai atskiriamas nuo cukraus.

Taip gautas cukrus esti dar nepakankamai švarus, jo spalva—geltona. Jis perplaunamas sirupu ir džiovinamas. Tačiau ir dabar vartojimui jis dar netinka. Dar reikalinga atlikti rafinavimą. Tam tikslui cukrus vėl paverčiamas sirupu ir košias. Šie koštuvai ištraukia iš sirupo dujas, įvairias lengvas tirpstančias druskas ir panaikina sirupo spalvą.

Prakošus, gautas visiškai švarus, bespalvis sirupas garinamas jau minėtais būdais, centrifuguojamas ir galų gale gaunamas rafinuotas smulkus cukrus.

Gaminant "cukraus galvas," šis smulkus cukrus ištirpinamas, supilamas į atitinkamas formas, kur jis susistovi ir sukietėja. Paskiau iš formų išimti gabalai apšifuojami, apdailinami ir leidžiami į rinką. Gi norint gauti mažais gabaliukais cukrų, ištirpinti cukraus milteliai liejami į atitinkamo storumo plokštumas, o kada sukietėja, didžiuliais peiliais supiaustomi į keturkampius gabaliukus, pakuojami ir parduodami. Piaustant gautas liekanos paprastai sumalama į smulkius miltelius ir gaunama vadinamoji cukraus pudra, kuri vartojama įvairias bulkutes ir kitus skanėsius kepanč.

Gerame cukruje privalo būti nemažiau kaip 99,7% gryno cukraus. Gyvenime, tur but, ne visada tokį gerą cukrų valgome. Atitinkami specialistai, tam tikrais būdais ir įrankiais, labai lengvai ir visiškai tiksliai gali pažinti cukraus grynumą.

Cukrus dar gaminamas iš krakmolo, bet retai vartojamas.

PRANEŠIMAS ŠIO SKYRIAUS SKAITYTOJOMS.

Paskutiniu laiku pradėjau gauti daug laiškų nuo šio skyriaus skaitytojų, kurios prisiunčia pašto ženklelį ir reikalauja privatiškai, per laišką, visokių patarimų.

Draugės, aš nesu "Keleivio" samdoma darbininkė ir jo redakcijoj nedirbu. Aš Moterų Skyrių tvarkau savo namuose, liuosu nuo kito darbo laiku. Aš turiu atlikti namų ruošos darbą ir turiu da kitų užsiėmimų. Vieną dieną kas savaitę pašvenčiu Raudonojo Kryžiaus darbui, todėl neturiu tiek liuso laiko kad galėčiau visom privatiškais laiškais atsakinėti. Antra, visi laikraščio raštai, visi patarimai ir valgių receptai yra skiriami lygiai visiems jo skaitytojoms, kad visos turėtų iš to kiek nau-

Iš kairės parodyta vyriausios pamergės šlėbė, pasiuta iš mėsavai pilko šifono. Vidury, nuotakos šlėbė iš rajono tafetos, gali but pasiuta namie; iš dešinės, nuotakos motinos suknelė pasiuta iš mėlynos rajono krepas.

dos, todėl nėra reikalo pageldauti privačių patarimų.

Klauskite kokio tik norite patarimo arba recepto, aš, jei tik galėsiu, mielai duosiu atakymą per "Keleivio" Moterų Skyrių, per laikraštį, bet ne laišku.

Parašius laišką arba pri-siuntus kokį nors raštą, turėkite biseklį kantrybės. Laiškai ir raštai, kurie pirmiau ateina, turi but pirma ir peršiuurėti. Paprasė kokio nors patarimo ar recepto, susimildamas tėmykit sekancius laikraščio numerius, o ne laiško laukite.

Kelios savaitės atgal viena skaitytoja klausė, kaip "keleivio" kornus. Sekanciam "Keleivio" numerio tilpo jai receptas su paaiškinimu, kad laiškais receptų niekam nesuntinėjau. Dabar, už penkių savaičių, ji vėl rašo ir klausia, kodėl jos prašymas buvo "ignoruosas." kodėl jai neatsakyta.

Kita moteris, norėdama gauti tulo žmogaus iš Texas adresą, parašė man laišką ir idejo už 3 centus stampą. Kol jos laiškas man buvo perduotas ir kol aš jai atsakiau, išėjo beveik savaitė laiko. Bet ji, negavusi atsakymo ant rytojaus, sėda ir piškina kitą laišką, visai išmetinėdama ir net koliodamosi, kad jai neatsakyta. Išleisda tą nemandagų laišką, ji ant rytojaus turėjo gauti mano atsakymą. Tas iš jos pusės buvo labai negražu.

Kad visom ant rytojaus atsakyti, turėčiau samdytis sekretorę. Už 3 centus prisiūstas pašto ženklelis nėra dar joks atlyginimas už mano laišką. Už tą darbą man niekas algos nemoka. Jei aš jum, draugės, privatiškai atsakau, tai, rodos, vertėtų tik "ačiū" pasakyti, o ne bartis.

Tai gi dar kartą prašau draugijų atsiminti, kad "Moterų Skyriui" aš savo liuosą laika aukauju. Ir kitosios naudos aš iš to neturiu, kaip tik tą pasitenkinimą, kad moterys randa "Keleivy" idomiu sau dalykelių pasi-kaiyti. Draugiškai,

Michelsonienė.

KAIP TAPTI SUVIENYTŲ VALSTIJŲ PILIECIU?

Aiškinai išguldyti pilietybės įstatymai su reikalingais klausimais ir atsakymais. Lietuvių ir angli kalbomis. Antra peržiūrėta ir pagerinta laida. Kaina 25c.

VESTUVIŲ ŠLĖBES

TU NEMYLI MANĖS.

Juk tu sakei tikrai ateisi Prie jazminų pavakary. Dabar žinau — tu tik juokeisi, Dabar žinau, jog tu žiauri.

...O gėlės alpo savo grožiu, Ir vėjas melninosi jom... Man daugel kartų pasirodė, Kad tu atbėgi patydom. Aš nežinau, kur tu praleidai Kvapniąsias vasaros naktis, Neklausiu aš, koks jojo vardas, Nerupi man, kas buvo jis. Manau — tas pats mėnulis juoksis, Nuo vėjo jazminai nubus, Tu juk ateisi pasiguosti, Kad tau gyvenimas sunkus.

V. Šiugždinis.

SU TAVIM.

Tiltas kaukė, švilpė vėjas pro stulpus, Blaškės lapai po aklas gatves. Ar atsimeni... paklausei tu manęs, Ką mums lemia griausmo daužomas dangus?

Tavo akys švietė mėlyna ugnim, Tu neklausei, nei iš kur, nei kas esu, Tik drebėjai, ir gal buvo tau baisu, Betėjai per audrą su manim. Bučiau drįsęs galinėti su dangum! Bučiau puolęs krintančias žvaigždes, Ištakęčiau visas šmėklas ir dvasias, Jei išdrįstų jos pastoti kelią mum.

V. Šiugždinis.

PASILIK!

Trumpa, kaip vasaros žydėjimas, Tavoji meilė, o brangi. — Mes tik ką pasakom atėjome, Ir tu jau išėjai.

Ar tu nenori pasimaudyti Gležnų žiedų kvapniui lietuvi? Drugelių laukuose pagaudyti Širdim džiaugsmu girtom?

Ar maža laimės mudviem lupomis Jieskot žiedų svaigiujų bus? Pažaiskim pajury, padukime, Kol mėlynas dangus.

Tau liudna? Argi nusidėjome?! Aš taip karštai tave myliu! O! Neiseik siame žiedų žydėjime, Sugrįžt jau bus vėlu.

V. Šiugždinis.

RYTAS.

Vai, naktele, naktuzėle, Neplasnoki man sparneliais! Jau sužibo rasužėlė Deimanto šviesiais lašeliais.

Koks pasaulis stebuklingas! Kiek harmonijos, grožybės! Retai kas čia nelaimingas, Nėr šešėlių, nėr tamsės...

Jaučiu—laimė begalinė Čia man skiria žvaigždžių taką... Saulė tuoj sužibs auksinė... Vai, širdis tik plaka, plaka...

Tragikas.

APIE VALGIUS.

MAISYTŲ DARŽOVIŲ RAUGINYS.

- 4 kvartos nunokusių ir supiaustytų tomečių.
- 1 supiaustyta kopusto galva.
- 2 sukapti žalieji pipirai.
- 2 sukapti svogunai.
- 2 puodukai sukaptų salierų.
- 4 šaukštukai mustardos grūdėlių.
- 2 puodukai acto.
- 4½ puoduko cukraus.

Sumaišyt viską ir tegul pastovi iki cukrus visiškai ištirps. Tuomet sudėt į stiklus ir aklinai uždaryt. Virint nereikia. Tai yra žalių daržovių rauginys. Iš šitos proporcijos pasidarys apie 6 kvortiniai stiklai.

KAIP PREZERVUOTI SLYVAS.

Slyvas reikia nuplauti ir pašalinti kotelius. Tuomet supakuoti jas į švarius stiklus taip glaudžiai, kaip tik galima, slyvų nesutraikant. Slyvas galima nupluti, bet galima dėti ir neluptas. Pridėjus pilnus stiklus, slyvas užpilti karštu sirupu. Rukšioms slyvoms sirupas daromas iš vandens ir cukraus lygiomis dalimis, gi saldžioms slyvoms reikia imti 1 dalį cukraus ir 2 dalis vandens. Lengvai stiklus uždaryti, sustatyti į puodą su vandeniu ir pavirinti. Puskvortiniai stiklai virinami 25 minutes, o kvortiniai—30 minučių. Kai atvės, iškelti stiklus iš vandens ir neatidarant jų stipriai prisukti viršelius. Tuomet pastatyti vėsioj vietoj ir vartoti kada reikės.

DŽELĖ IS LAUKINIŲ GREIPŠŲ.

Greipsus (vynuoges) nuplauti ir nuskinti nuo šakelių. Iškelti dalį uogu ant puodo dugno ir sumaišyti, kad pasidarytų truputis sunkos. Vandens nedėk. Tuomet sudėk likusias uogas ir virink ant lėtos ugnelės kol pasileis. Jei bus čielų uogu, sumaišyk. Tada supilk į surmaišį ir pakabink viršum puodo, kad per naktį nuvarvėtų.

Rytojaus dieną sunką pamie-ruok ir pavirink 5 minutes. Tada pridėk cukraus—ant kožno puoduko sunkos puoduko cukraus. Cukrų sušildyk. Užvirink sunką iš naujo ir tepaverda 3 minutes. Nugraibyk putas ir supilk sunką į sterilizuotus stiklus. Dželė bus gana tvirta, kai ataus. Uogos neturėtų but pernokusios, tuomet tvirtesnė bus dželė. Iš pernokusių uogu dželė buna minkšta.

VYNAS IS GREIPŠŲ.

Sumaišyk greipsus (vynuoges) ir tegul pastovi, kol sėklos atsiskirs nuo uogienos. Tada perkošk. Užpilk žieves vandeniu, išmaišyk ir gerai išspausk. Ant kožno galiono sunkos idėk 3 svarus smulkaus cukraus. Išmaišyk ir pastatyk vėsioj vietoj kad įrūgtų. Kai nustos putojės, supilk į švorią bačkutę, i-kišk liuosai špūną ir tegul dar pastovi kokią savaitę. Bačkutę turi but apipilnė, nes jeigu joje liks daug oro, tai vynas pavirs į uksusą. Po savaitės atkimsk špūną ir ausį pridėjęs prie skylės pasiklausyk: jeigu nesūnys-čia, tai rugimas jau pasibaigęs. Tada špūną gerai užkalk ir pastatyk bačkutę ramioj vietoj. Pastatyt ją kiek nors aukščiau nuo žemės, kad nutraukiant vyną vėliau jis nesusijudintų ir nesusidrumstų.

Vynas turi stovėt bačkutėj ramiai iki kovo mėnesio. Tuomet jį reikia nutraukti per guminę žarnelę į bonkas. Tik nereikia žarnelės nuleisti iki dugno, kad neįtrauktų nuosėdų. Bonkas reikia prileisti pilnas ir gerai užkorkuoti. Jeigu naminis vynas pastovės ilgai atdaras, arba nepilnoj bonkoj, jis paves, pavirs į uksusą.

SUNKUS KLAUSIMAS.

Pati girtam savo vyrui:— Latre tu, latre! Pragėrei visus pinigūs. Iš ko gi mes dabar gyvensime?

Vyras:— Širduk, neužduok man šiandien tokių klausimų, nes vis vien negalėsiu į juos atsakyti.

REDAKCIJOS ATSAKYMAI.

M. P.—Laiškus Lietuvon galima siųsti tikrai oro paštu. Už pusę uncijos kainuoja 30 centų. Paprastu paštu susisiekimo kol kas da nėra. Pinigai ir siuntiniai Lietuvon visai neina. Jie nebeina Lietuvon nuo tos dienos, kai Rusijos armija užpludo mūsų kraštą.

K. Karčiauskui.—Rašinėli "Skestantis ir už britvos griebiasi" gavom ir prie pirmos progos peržiūrėsime.

J. S., iš Kubos.—"Keleivį" draugui į Havanos ligoninę nusiuntėm, bet "Atviro Laiško Elzbietai" nespausdinsime, nes tai per daug privatus dalykas. Linkime draugui greitai pasveikti.

KOKIUS DIEVUS ZMONES GARBINO SENOVĖJE?

Knygoje aprašomi Dievai, pradedant nuo saulės garbintojų iki pat krikščionių gadynės.

Senovės Lietuvių Žinyčia

Ypač taisyti dabartinės krikščionybės gadynėje kiekvienas turėtų perskaityti, nes tik tada galėsi aiškiai suprasti Dievo buvimą. Knyga didelio formato, turi 271 puslapį. Kaina popieros aparatas —1.00; audimo apd.—\$1.25. Pinigus galima siųsti popierinį dolerį arba "Money Order". Adresuokit sekanciai:

KELEIVIS, 253 Broadway, So. Boston, Mass.

ŽINIOS iš LIETUVOS

IS LIETUVOS LAIKRAŠČIŲ.

Žydai ir Komunistai Netenka Žemės Lietuvoje.

Generalinis Lietuvos komisaras, Dr. von Renteln, išleido įsakymą žemės ūkiui pertvarkyti. Šio įsakymo iš viso teksto dar negauta, bet jo svarbiausieji dėsni yra šie:

Tie ukininkai, kurie iki 1940 metų birželio 15 d. (t. y. iki bolševikų okupacijos) turėjo iki 30 hektarus žemės ir bolševikų viešpatavimo metu patys valdė ūkį, tvirtinami tų ūkių valdytojais. Tokiais pat valdytojais tvirtinami tie ūkių savininkai, kurių norma virš 30 hektarų buvo nusavinta; jie paliekami tos ūkio dalies valdytojais, kuri bolševikų buvo jiems palikta, tačiau su sąlyga, jeigu jie bolševikų laikais jiems paliktą ūkio dalį patys valdė. Naujakuriai ir mažžemiai, kurie bolševikų metu yra gavę žemę naudojimuisi, laikomi tos teisės nustojuisiais. Tačiau tiems naujakuriams ir mažžemiams, kurie sugeba gerai ukininkauti, laikinai žemė paliekama valdyti. Buviems sovchozams valdyti įsteigiama atskira administracija. Tas žemes, kurios dabar neapdirbamos, valdo vokiečių apygardų komisarai. Ukininkams, dėl apsilėdimo ar tinginavimo tinkamai neapdirbantiems ūkių, grasoma griežtomis bausmėmis. Žemės ūkio darbininkai grąžinami į savo nesąsias vietas; jie ir naujakuriai irgi bus griežtai baudžiami, jei trukdys ūkius perduoti naujiems valdytojams. Šis įsakymas įsigaliojo nuo 1941 metų rugpjūčio 19 d.

Minėtame vokiečių komisarų įsakyme esą dar pasakyta, kad šis ūkių valdymo pertvarkymas esąs laikinas. Jame dar pabrėžiama, kad bolševikų reforma taip katastrofiškai palietė žemės ūkį, jog norint aprūpinti kraštą maistu, esą nutarta žemės valdymą perduoti tiems, kurie tai geriausiai sugeba. Nurodytomis valdytojais teisėmis nesinaudoja žydai, komunistai ir neukininkai.

POETO MIŠKINIO KALBA PER RADIJĄ.

Rugpjūčio 17 d. poetas Antanas Miškinis kalbėjo per Kauno radiją tema "Mano Tėvynė". Meninė forma su įkvėpimu, jis atvaizdavo Lietuvą, kaip seną poetų ir dainininkų šalį, kur tykia Nemunas teka, ošia žali miškai, kur gražios svajonės ir graudi tikrovė. Pavasarį lie tuviai dejavo, bet ar pasibaigė liudės rudenėlyje? Kadai Lietuva valdė bajorai, gyvenę pilyje, išpuosėjo se puikiais paveikslais ir freskomis. Jie tikėjosi mūsų žmones ištautinti. Artojas dainavo liudnas dainas, jie kodamas nuraminimo žaliuose miškuose ir žydinčiose se lankose. Jo sunys ir dukterys budavo išstremiami tundra ir j Sibyrą. Pagaliau Lietuvą atvadavo patys artojai ir pralaužė užtvartą. Jų sunys, daktarai ir inžinieriai, grįžo į žaliuosius miškus ir į dainų tėvynę, pradėjo statyti miestus, asfaltuoti kelius, kurti naują gyvenimą. Ir dabar kasdien aid lietuvių daina iš kalnų, miškų ir kaimelių...

A. Miškinio paskaita truko 15 minučių. Po to, buvo sudainuota iš plokštelių "Kur bakažė samanota."

VALOSI NUO BOLŠEVIKŲ RAUGO.

Per Kauno radiją buvo perskaitytas dienraščio "Laisvė" straipsnis, pavadinamas "Nusikratykime bolševikų raugo." Tame straipsnyje buvo išvedžiojama, kaip bolševikai žemino žmogaus vertybę ir su žmogumi elgėsi, kaip su daiktu. Pasižymėjo bolševikai ir savotiška "dorovė." Aukso kalnus žadėjo darbo žmonėms, bet nieko nedavė. Jie veisė kraštą skundikus, tą gėdą kiekvienam sąžiningam žmogui. Straipsnyje pareiškama, kad vokiečių armija padariusi galą bolševikų okupacijai, todėl visas kraštas laisvai džiaugėsis. Straipsnio gale patariama visuomenės atsikratyti pataikūnų bei apjakėlių.

ORGANIZUOJAMA APSAUGA NUO GAISRŲ.

Lietuvos ugniagesių organizacijų sąjunga kreipia dėmesį į tai, kad Lietuvos pramonės įmonėse dažnai trūksta pagelbinių priemonių prieš gaisrą. Miesteliuose įsakoma sutvarkyti apsaugos nuo gaisro, surasti tinkamus žmones, kurie tuo reikalu pasirūpintų. Pirmiausia reikiama parūpinti butinus įrankius; didesnėse įmonėse įvesti budėjimą. Reikalingas instrukcijas galima gauti Kaune ugniagesių sąjungoje (Daukanto g. 12.). Bolševikai, bėgdami iš Lietuvos, išgabeno daug ugniagesių inventorių. Visuomenė raginama nurodyti kur toks inventorių padėtas. Jeigu jis neįsivežtas, tai jį reikia tuo pat grąžinti.

KAIP BOLŠEVIKAI EIKVOJO PINIGUS.

Iš dienraščio "Laisvė" per radiją buvo perskaitytas straipsnis apie "lėšų taupymą" bolševikų laikais. Buvo nurodyta, kokiomis stambiomis sumomis švaistėsi patys komisarai, bet patys skelbė taupumą iki kraštutinumo. Daug tukstančių išmesta rusiškam laikraščiai "Tružėnik", kurio joks lietuvis nekaitė. Vien tik bolševikų spalio revoliucijos apvaidžiojimui Lietuvoje buvo išleista pusė milijono litų. Stambiausios sumos išleiktos komjaunimo organizacijai, dienpinigiams agitatoriams, "rinkimams" ir panašioms reikloms.

UKININKAMS SIULO ARKLIŲ.

Paskelbtas pranešimas, kad tiems ukininkams, kurie neturi pakankamai arklių darbui, arkliai bus išnuomoti ar parduodami. Nori pasinaudoti tokia proga ukininkai turėtų ateiti į apskrityninko įstaigą su valdžiaus valdybų pažymėjimais.

Rugpjūčio 13 d. Kaune vokiečių policija supirkinėjo iš ukininkų arklius nuo 4 iki 7 metų senumo. Buvo mokama grynais pinigais—markėmis.

UKININKŲ DELEGACIJA PAS RENTELNĄ.

Per Kauno radiją buvo pranešta, kad Vokietijos generalinis komisaras Lietuvoje Dr. Renteln šiomis dienomis priėmė lietuvių ukininkų delegaciją, vadovaujamą J. Tumo. Komisaras pareiškė, kad kiekvienas ukininkas galės jam asmeniškai išdėstyti savo norus ir kad jis viską darysias padėti ukininkams atitaisyti tai žalai, kurią jiems padarė bolševikai.

Čia Rusai Pataikė

Si nuotrauka buvo prisiųsta Amerikon iš Maskvos. Ji parodo kaip rusų orlaivis nuskandino vokiečių laivą Baltijos Juroje. Vaizdelis No. 1 parodo oro torpedą paleistą iš rusų lėktuvo. 2-ras numeris parodo torpedos sprogimą vokiečių laive. 3-čias numeris parodo jau vokiečių jūrininkus susėdusius į valtį šalia savo skėstančio laivo. Vaizdeliai 4, 5 ir 6 parodo kaip vokiečių laivas nuėjo jūros gelmėn.

STROPIAI SAUGOJAMA ŽMONIŲ SVEIKATA.

Apskričių gydytojams įsakyta pranešti centro įstaigai apie susirgimus užkrečiamomis ligomis. Be to, jiems įsakyta patikrinti miestų ir apskričių sanitarinę būklę ir padaryti apie tai pranešimus iki rugšėjo 15 dienos.

PAKELTA BULVIŲ KAINA.

Kauno miesto srities komisaras pakėlė kainas bulvėms iki 50 kapeikų už kilogramą. Už nustatytą kainą nesilaikymą grasinama bauda.

PER KAUNO RADIJĄ DAINAVO BUTENAS.

Vienam koncerte, perduotam per radiją, dainavo dainininkas Butėnas. Taip pat dažnai dainuoja dainininkės V. Grigaitienė ir Gr. Matulaitė.

SUSISIEKIMAS SU UŽSIENIU BUSIŲ ATNAUJINTAS.

Iš Kauno gauta žinių, kad trumpoj ateityje galima laukti pasto susisiekimą atnaujinti tarp Lietuvos ir užsienio.

M. BIRŽIŠKA ESĄS VILNIUJE.

Žinios iš Lietuvos sako, kad prof. Mykolas Biržiška vandasi Vilniuje. Bolševikams nepavyko jį sučiupti.

VARSUVOJE SUNKI LIETUVIŲ PADĖTIS.

Varšuvoje dabar esą 29 lietuviai seneliai ir 23 vaikai. Jų padėtis tenai labai sunki.

MIRĖ PROF. AUGUSTAITIS.

Kaune šiomis dienomis mirė Pranas Augustaitis, Lietuvos universiteto profesorius.

Buvę Lietuvos Ponai BOLŠEVIKAI NUŽUDĖ DAILININKĄ EIDUKEVIČIŲ.

Dabar Ukininkų Bernai.

Lietuvos ukininkams paskelbta, kad dabar jie gali gauti laukų darbams dirbti rusų belaisvių, kurie iki šiol buvo Lietuvos ponai.

Ukininkams, kuriems reikalingi darbininkai, turi paduoti per apskričių agronomus prašymą, o agronomai praneš apie tai kur reikia ir ukininkams bus atvaryti rusai belaisviai darbą dirbti.

Ukininkai turi laikyti rusus belaisvius daržinėse ar kitokiose patalpose, kurias galima užrakinti, kad jie nepabėgtų. Jeigu bus uždėta gėra spyna, tai spygliuotų vielų nereikia.

Reikalaujami rusų belaisvių laukų darbams. Lietuvos ukininkai turi nurodyti savo prašymuose, kiek žmonių jiems reikia ir kokiose patalpose jie juos laikys.

PER RADIJĄ DUODAMI UKININKAMS PATARIMAI.

Per Kauno radijo stotį kasdien tarp 12 val. 45 min. iki 1 val. duodami patarimai ukininkams. Dažnai kartojamas parodymas padidinti rugių sėjos plotą 20 nuosimėjų. Tam tikslui ukininkams žadama parupinti zuperio pirmoje eilėje tiems, kurie pasižadės auginti sėklinius rugius. Be to, duodami patarimai, kaip paruošti rugių sėjai dirvas. Šią vasarą nepuodėmavusius.

Per šias valandėles Žemės ūkio Rūmai aiškina ukininkams, kuomet naudingiausia rauti linus, kaip prižiūrėti kiaules, avis ir kaip šeiminkauti.

PERKA ARKLIUS MĖSAI

Akcinė bendrovė "Maisytas" skelbia, kad supirkinės mėsiar arklius, netinkamus darbui ir dar galinčius pakelti kelionę į Kauną. Arkliai bus supirkinėjami tuose pačiuose punktuose, kaip ir galvijai.

KAS REDAGUOJA DABARTINIUS LIETUVOS LAIKRAŠČIUS.

Patirta, kad dienraščio "Laisvė" redaktoriai esą Julius Butėnas, buvęs "XX Amžiaus" redakcinio kolektyvo narys, ir Dr. Pr. Dielninkaitis, kuris iš Kauno kėlėmo išsigelbėjęs dar birželio 22 d., pačioje karo pradžioje.

Vilniuje išeinančio dienraščio "Naujoji Lietuva" redaktorių pradžioje buvo vilnietis žurnalistas Rapolas Mackevičius, bet vėliau jis buvęs pašalintas už prosovietiskumą bolševikų okupacijos metu. Dabar dienraštį redaguoja žurnalistas ir meno kritikas Stepas Povilavičius-Vykintas, savo laiku buvęs "Lietuvos Aido" redakcijos narys.

Ukininkams skiriamo savaitraščio "Ukininko Patarėjas" redaktorių yra Antanas Rimydis, dirbęs šio laikraščio redakcijoje ir iki bolševikų okupacijos.

UKININKAMS MOKES DAUGIAU UŽ PIENĄ.

Lietuvos pieno bendrovės pranešama, kad kainos pienui ir pieno produktams, nustatytos dar bolševikų laikais, dabar bus pakeltos, ne žemiau kaip 20 rublių už vieną riebalų kilogramą. Po to manoma priversti ukininkus pristatinti visą pieną į pienines. Dabar dėl menkų kainų, pastebimas pieno pristatymo mažėjimas.

ATKASĖ BOLŠEVIKŲ NUŽUDYTUS ŽMONES.

Per Kauno radiją buvo paskelbta, kad rugpjūčio 28 dieną Petrašiūnų kapuose turėjo būti atkasti bolševikų nužudyti žmonės. Nužudytųjų šeimų nariai buvo kviečiami nurodytą dieną atvykti į Petrašiūnus atpažinti artimuosius ir prideramai juos palaidoti.

Besitraukdami bolševikai be jokios priežasties nužudė dailininką tapytoją Vladą Eidukevičių, kuris gyveno Linksmadvaryje, Aleksote. Bolševikai iš pasalių sužeidė jį į galvą ir nuo tos sunkios žaizdos jis mirė.

Dailininkas Vladas Eidukevičius gimė Kaune 1891 metų rugpjūčio 9 d. Mokėsi Rygos realinėje mokykloje, studijavo Rygos dailės mokykloje, vėliau mokėsi meno (tapybos) Muencheno akademijoje. Šiaip jis buvo daug pasaulio matęs žmogus, nes jis studijų reikalais apvažiavo Vokietiją, Italiją, Prancūziją, Šveicariją, Švediją ir kitas valstybes. Kaip dailininkas Vl. Eidukevičius buvo gana produktyvus: jis yra sukūręs daug originalių paveikslų, kurių dalis yra Kauno dailės muziejuje, o taip pat Vilniaus muziejuje, Vilniaus rašytojų ir menininkų klube. Dailis jo kūrinių liko Lietuvos dailininkų sąjungoje ir jo privačiame bute.

SUNKU ĮSIVAIZDUOTI BOLŠEVIKŲ TERORĄ.

Iš vieno asmens, gyvenančio Kaune ir ten išbuvusio bolševikų okupacijos metu, patirta nuomonė, kad užsienio lietuviams esą sunku nei įsivaizduoti tą raudonąją siaubą, kurį lietuvių tauta pergyveno bolševikų okupacijos metu. Maskvos valdovai buvo nusistatę išvežti iš Lietuvos pusę gyventojų ir lietuvių vieton atgabenti višokių kalmukų, kirgizų ir kitokių mongolų.

LIUDAS GIRA SĖDI KALĖJIME.

Jau anksčiau buvo pranešta, kad bolševikų pakalikas Liudas Gira suimtas. Dabar iš kitų šaltinių ši žinia pasitvirtina. L. Gira sėdi Lukiškių kalejime. Tuo tarpu prof. V. Krėve-Mickevičius yra laisvas ir gyvena Vilniuje.

TEISINGAS PATAREJAS

"Teisingas Patarėjas" aiškina daugiausia lyties ir sveikatos reikalus. Bet jis taip pat nušviečia ir daugybę kitų dalykų. Jis pasako beveik viską, kas žmogui reikia žinoti.

Tai yra vienintelis veikalas, kuris neužims jūsų laiko ilgais pasakojimais ir nuobodžiais išvadavimais, bet trumpais ir aiškiais žodžiais pasakys jums atvirą tiesą: kas reikia daryti, o ko nereikia, kad būtų galima be baimės naudotis gyvenimo smagumais ir nepadaryti klaidos. "Teisingas Patarėjas" atsakys jums net į tokius klausimus, kurių jūs kartais nenorėtumėt ir savo gydytojo klausiti. Beveik kiekvienas lyties klausimas jame nušviestas, beveik kiekvienas "sekretas" išaiškintas.

Stai kelias tas 1'ausimų, kuriuos aiškina "Teisingas Patarėjas":

Ka reikia meilė ir iš kur ji pa-reina?

Kaip atsirado ir ka reikia bukie?

Ka reikia "pirmosios nakties" teis-? kuria seniau naudojosi kunigai ir dvarponiai?

Ka reikia šluobinis žiedas? Balta laurošios slėb? Jau mojos slydas? Ryžių barstymas: jauniems ant gal-vo? "Medaus Mėnuo"?

Kas reikia jaunai merginai žinoti prieš išteikimą kad nepadaryti klai-dos?

Kokio amžiaus geriausia tekėti ir vesti?

Ka reikia žinoti pirmą naktį? Si-to nepasako jauniems nei tėvai, nei bažnyčia, nei mokykla. O klausimas gyvenimo laimė ar nelaimė. Bet ka visai slėpia, tą atvirai pasako "Teis-ingas Patarėjas".

Arba Gimdymo Kontrolės Klaus-i-mas. Turėt ar neturėt vaikų? Tai opiausias kiekvienos šeimos klaus-i-mas. Ir "Teisingas Patarėjas" cia patiekia įdomių informacijų.

Be to, "Teisingas Patarėjas" pasakys Jums trumpai ir aiškiai: Kaip prasidėjo pasaulis?—Iš kur ir kaip atsirado žemė?—Kaip atsi-rado žmogus ant žemės?—Ir daug-daug kitų įdomių dalykų.

"Teisingo Patarėjo" parašymui buvo sunaudoti tokie mokslo vei-kalai, kaip Wellso "Pasaulio Istorija", Jordano "Evolucijos Pagrin-dai", McCabe'o "Civilizacijos Evolucija", Boelsche's "Žmogaus E-volucija", D-ro Gates "Sexual Thruths" ir daugybė kitų. Tai kartu mo-kykla ir papuošimas namuose. Kaina \$1.50 Užsisakykit "Teisingą Patarėją."

KELEIVIS

253 Broadway,

South Boston, Mass.

Vietinės Žinios

PAVERGTUJŲ TAUTŲ DELEGACIJA WASHINGTONE.

Lietuvius atstovavo SLA prezidentas adv. Bagočius.

Einant "Keleivius" spaudon, iš Washingtono sugrįžo adv. F. J. Bagočius. Amerikos Lietuvių Susivienijimo prezidentas, kuris kartu su kitų tautų atstovais šį pane-
dėlį įteikė Valstybės Departamentui deklaraciją, kurioje išdėstomi pavergtųjų tautų troškimai ir viltys.

Valstybės Departamento valdininkas, p. Adolph A. Berle, maloniai delegaciją priėmė, susipažino su ja ir kalbėjosi išsiaiškindami laiko.

Lietuvius delegacijoj atstovavo adv. Bagočius, latvius—Dr. William Perau, estus—dail. George Kukepu, ukrainiečius—prof. Mirosław Sićinski ir adv. Arnold D. Margolin, buvęs nepriklausomos Ukrainos respublikos vyriausiojo tribunolo teisėjas; nuo rusų buvo pulk. Fedor S. Mansvietov ir "Novoje Ruskoje Slovo" redaktorius Mark Weinbaum, o nuo lenkų—prof. Adam Kwasiborski ir adv. S. A. Gutowski.

Delegacijos pasitarimuose dalyvavo da Viktoras M. Černovas, buvęs Rusijos Steigiamojo Seimo pirmininkas, socialrevoliucionierių vadovas; Kaarel R. Pusta, buvęs Estijos užsienio reikalų ministras; Klemens Jędrzejewski, buvęs Varšuvos universiteto profesorius; Nikifor Hryhorjiv, buvęs laisvos Ukrainos švietimo ministras; Vladimir Zenzinov, rusų liaudies veikėjas; J. Victor Stemek, buvęs Čekoslovakijos valdininkas, ir Vlahos Zahovic, kroatų mokslininkas.

Iš rusų teko išgirsti labai gražių ir šviesių minčių. Buvęs Rusijos Steigiamojo Seimo pirmininkas Černovas pareiškė, kad rusų liaudis nekuomet imperialistinių tikslų neturėjo ir neturi. Ji nori būti pati laisva ir gėdžia laisvės kitoms tautoms. Raudonosios armijos užpuolimai ant Pabaltijo kraštų, ant Lenkijos, ant Ukrainos ir Kaukazo respublikų, tai ne rusų liaudies darbas, bet bolševikų smurtas. Tokia pat mintį pareiškė pulk. Mansvietov ir redaktorius Weinbaum. Lenkų atstovai ingi tvirtino, kad Lenkijos demokratija neturėjo ir neturi jokių tikslų prieš Lietuvą, Baltgudiją ar kitas kaimynes. Avantiūra prieš Vilniaus kraštą, tai nacionalistų darbas. Bet tie nacionalistai dabar žlugo. Lenkų liaudis trokšta demokratinės Lenkijos ir broliškų santykių su kaimynais.

Lietuviai, latviai ir estai taipgi nori būti laisvi ir nepriklausomi. Nori to kroatų, ukrainiečiai ir čekoslovakai. Taigi ši delegacija išdėstė visus tuos savo tautų tro-

kimus tam tikrojo demokratinės principų deklaracijoj ir įteikė ją deklaraciją Valstybės Departamentui, kuris veda užsienio reikalus.

Delegacija kalbėjo Rytų Europos Tautų Demokratiniai Ginti Komiteto vardu. Valstybės Departamento valdininkas pareiškė didelį savo pasitenkinimą, kad pavergtųjų tautų žmonės rupinasi demokratijos gynimu. Tokių pastangų daro ir pati Washingtono vyriausybė. Nors karas dar nepasibaigęs ir vyriausybė negali šioje valandoje pasakyti, kaip Europa po karo bus sutvarkyta, tačiau ji tikisi, kad demokratija laimės ir visos tautos atgaus savo nepriklausomybę ir laisvę.

Tuo metu Demokratijai Ginti Komiteto delegacija padarė su Valstybės Departamentu labai svarbų kontaktą ir, kai tik karas pasibaigęs, ji galės jau prašyti, kad dabar įteikta jos deklaracija nebūtų pamiršta.

Labai gerai, kad šioje delegacijoj buvo atstovaujami lietuviai. Musų atstovas adv. Bagočius buvo išrinktas net ir delegacijos pirmininku. Jis supažindino su Valstybės Departamento valdininku kitus delegacijos narius ir kalbėjo visos delegacijos vardu.

Nuleido naują jurių milžiną—šarvuotąjį "Massachusetts".

Šį utarninką Quincy laivų dirbtuvė, netoli nuo Bostono, buvo nuleistas juron naujas karo laivas, 35,000 tonų talpos šarvuotis, pavadintas "Massachusetts" vardu. Nuleidimo ceremonijose dalyvavo ir laivyno sekretorius Knox, kuris pasakė įdomią prkalbą.

"Massachusetts" yra didžiausias karo laivas pasauly. Tai yra superdrednotas pilnojo žodžio prasmėje. Jo pastatymas kainavo \$75,000,000. Jis turi 9 kanuoles po 16 colių, kurios per 18 mylių gali sudaužyti bet kokį šių laikų laivą. Be to, jis turi daug mažesnio kalibro kanuolių ir kas minutę gali išmesti 20 tonų pieno ir sprogstančiosios medžiagos. Jo plieno šarvai yra 16 colių storumo. Kiekvienas jo skyrius užsidaro aklinai, taip kad jo negalėtų nuskandinti submarinų torpedos.

Pasižūrėti jo nuleidimo ceremonijoj buvo susirinkę apie 30,000 žmonių. Vienu tik darbininku, kurie dirba Quincy laivų statyboj, buvo apie 16,000.

Lietuvos Remėjų D-jos valdybos suvažiavimo protokolas.

Lietuvos Remėjų D-jos valdybos suvažiavimas įvyko rugšėjo mėn. 7 dieną So. Bostono sandariečių svetainėje. Pirmininkas A. Kriaučialis atidarė posėdį 3 val. popiet.

Suvažiavime dalyvavo šie valdybos nariai: pirm. Ant. Kriaučialis, vice pirmininkai J. Tuinila ir Ant. Janušonis, sekr. J. Arlauskas, fin. sekr. J. Samsonas, ižd. J. Dvareckas ir koresp. A. Matjoška. Be to, buvo parengimų komisijos nariai: K. Mereskevičiūtė, P. Jazukevičius, B. Kontrimas ir P. Ramanauskas. Viso labo suvažiavime dalyvavo 11 atstovų.

Pereito suvažiavimo protokolas priimtas vienbalsiai.

Valdyba nutarė kreiptis į spaudos komisiją, kad ji kuo greičiausiai pagamintų L. R. D. įstatus, o pagaminę praneštų sekretoriui, kuris sušauktų Pildomos Tarybos suvažiavimą kartu su spaudos komisija, išdiskusiu įstatus ir ateinančiam seimui pateiktų užtvirtinti.

Nutarta kuo greičiausia gauti L. R. D. čarterį. Tuo rūpintis palikta J. Tuinilai, A. Matjoškai ir J. Arlauskui.

Buvo skaitytas laiškas nuo Lietuvos atstovo p. Žadeiko apie Lietuvos tremtinius, kurie randasi sovietų Rusijoje. Laiškas priimtas vienbalsiai ir nutarta kaip nors suteikti jiems pagalbą.

Nutarta kreiptis į Amerikos Raudonąją Kryžį dėl sušelpimo Lietuvos nukentėjusiems. Tuo rūpintis palikta J. Tuinilai.

Nutarta surengti šį sudenį maršrutą Mass. valstijoj, o kalbėtoju kviesti pulk. Grinių.

J. Tuinila pranešė, kad jis buvo nuvykęs pas Amerikos Raudonojo Kryžiaus atstovą dėl sušelpimo lietuvių, kuriuos bolševikai ištrėmė į Rusiją. Atstovas pasakė, kad Rusija neįsileidžia Raudonojo Kryžiaus, todėl sušelpiti patekusių ir nelaimę žmones negalima.

Raportas buvo priimtas vienbalsiai.

Buvo įnešta, kad Lietuvos Remėjų Draugija surengtų buvusiam Lietuvos "prez." A. Smetonai bankietą. Įnešimas buvo diskusuojamas ir padaryta išvada, kad pirmiau reikia parašyti laišką A. Smetonai su pasiklausimu, ar jis sutiktų atvažiuoti, jeigu būtų bankietas rengiamas, ar ne. o tik tada tą dalyką reikėtų aptarti.

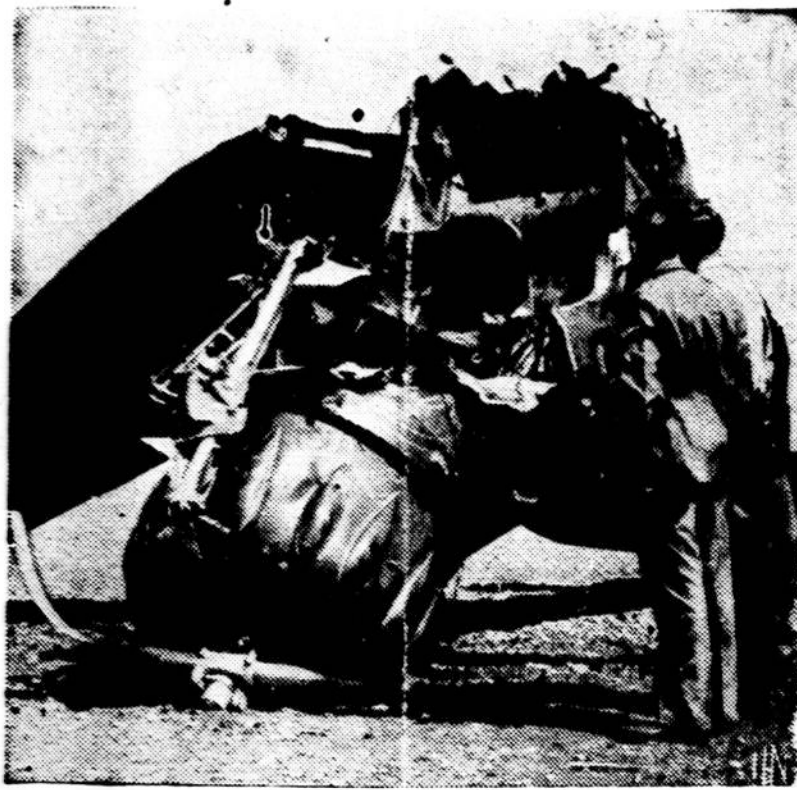
Nutarta ateinančią suvažiavimą laikyti Worcesterį, bet laikas suvažiavimui nebuvo paskirtas.

Pirm. A. Kriaučialis suvažiavimą uždarė 5 val. vak. J. Arlauskas, sekr.

Išsirandavoja Štoras

Kuris norėtų gali randaoti ir namą. 18 metų išdirbtas būgnas. Išsirandavoja dėlto, kad savininkas mirė, nėra kam tinkamai prižiūrėti. Gali matyti bile laiku. M. T. (1) 188 W. 9-th st., So. Boston, Mass.

Tas Atsitiko East Bostone

Štai kas beliko iš mokoemojo orlaivio East Bostone, kai armijos aeroplanas, neespejęs pakankamai aukštai pakilti, smogė jį bestovint ant žemės. Penki žmonės buvo sužeisti.

Pagerbė Lapeikius.

Nedėlioje, rugšėjo 21 dieną, Svedų pavilione, netoli Stoughtono, įvyko parė padarbiui Bridgewaterio Damininko ir Juozefinos Lapeikių 25 metų vedybinio gyvenimo. Svečių buvo virš šimto, daugiausia ilgų metų sandraugai, ypač iš Over Globe čeverikų dirbtuvės. Daugelis kalbėjo ir linkėjo jubiliatams daug laimės ir linksmybės. Geriausią kalbą pasakė Charles Stukas, fotografistas Jurgio ir Helenos sunus. Jis kalbėjo lietuviškai. Jauna mergaitė, Violeta Malinauskaitė, pašoko keliat klasiškų šokių. Paskutiniai patys jubilatai buvo vakvėsti pasakyti po žodį kitą. Taip vadinama "jaunoji" iš sužadintojo dėl netikėtos parės negalėjo nieko pasakyti. "Jaunasis" taipgi atsiprašė nuo prakalbos, bet mininė svečiams, kad dabar Lietuvoje musų tėvai, broliai, seserys yra nekaltai žudomi. Jų užuojautai svečiai buvo paprašyti minutėlę atsisoti. Prisiminus Lietuvą ir jos žmonių likimą, daugelis nusišluostė po ašarą nuo savo veido.

Dalyvavęs.

REIKALINGA MOTERIS
Pagamint valgi, prižiūrėti namus ir ligoni. Klauskite nuo 5 iki 6 vakarais (ant 2-ry lubų). (9) 60 Cherry street, Cambridge.

YVONNE'S HOUSE OF BEAUTY

YVONNE NAURA
Lietuvi Motery Grožio Kultūros Lavinta Ekspertė
9 EASTERN AVENUE
Dedham, Mass.
Tel. DEDham 1636

NAMŲ SAVININKAI

Dabar kasdien visos Prekės brangsta. Namų pataisymo Prekės ir brangsta, todėl nėra išrokovimo laukt kol jos pabrangs daug daugiau. Geriausias laikas taisyti dabar.

PAS MUS DAUG VISOKIŲ PREKIŲ GALIMA GAUT LABAI PRIENAMA KAINA.

Sienom popiera 6c. Rolis ir brangiau.

MALEVA—VARNISH—SHELLAC

Aliejus—Tarpentinės—Le ad—Kalcimain—Lime—Plaster

Cementas—Dratai—Stogam Popiera—Smala—Singeliai

Viską, kas reikalinga prie taisymo namų, pas mus gausite žymiai pigiau. Didesnius kiekius pristatome dykai.

Užkite pasižiūrėti.

SOUTH BOSTON HARDWARE, INC.

JONAS KLIMAS,—VEDEJAS

322 BROADWAY, SO. BOSTON, MASS. Tel. SOU 1756

tarpe D ir E Streets

ro klausimu yra pasidalinę ir vieno nusistatymo neturi. Socialistų Partija visuomet buvo karams priešinga ir ji priešinga dabar, bet dėl karo ne žydai kalti. Dėl karo kalčiausi yra fašistai, žydų priešai.

Charlestowno gaisras padarė \$1,000,000 nuostolių.

Boston & Maine geležinkelio kompanijos sandėliuose, Charlestowne, pereito ketvergo naktį kilo gaisras, kuris sunaikino 4 didelius sandėlius su maistu, 26 prekių vagonus ir 21 didelį trok. Nuostoliai apskaitomi i \$1,000,000. Keturi sandėliai buvo prikrauti kupinai visokių konservų. Dabar tenai didžiausios kruvos susprogsių skardinių, nes įkaitę nuo ugnies "kenai" visi susproginėjo.

Kokių būdu kilo gaisras, iki šiol oficialiai neišaiškinta, bet žmonės kalba, kad prie vieno medinio sandėlio buvo "pribekiuotas" senas trokas ir jo motoras paleistas. Nuo to ir pradėjęs sandėlis degti. Taigi išrodo, lyg ir sabotažas.

Lietuvių Radijo programos.

Rugšėjo 27. radijo programa per stoį WORL, 950 k. nuo 8:30 ryto: (1) muzika; (2) dainos; (3) žinios.

Rugšėjo 28, sekmadienį, radijo programa per WORL stoį nuo 9:30 ryto: (1) Jono Tamulionio orkestra iš Nashua; (2) dain. Jonas Tamulionis iš Nashua.

Steponas Minkus.

AR NORI, AR NENORI TAISYTI REIKIA.

Visi Tavorai Brangsta, bet pas mus gausit senom kainom visokių

Geležies Reikmenu

PLUMBINGU. Geriausias Rusies PENTU, ALIEJU, STIKLU, SIENOMS POPIERIUI, Visokių reikmenų prie Elektros. Visokių reikmenų iš GUMOS. Visoks Tavoras gvarantuojamas. Kainos prieinamiausias. Pristatymas veltui. Užkeikt ir Persitinkint.

FLOOD SQUARE HARDWARE CO.

A. J. ALEKNA, Savin.
628 BROADWAY, SOUTH BOSTON, MASS. Tel. SOU 4148

GRUEN The Precision Watch

For the occasion of proud memories, let yours be a gift of jewelry, one that will carry the memory of your affection down through the years. For a very special gift... choose from our showing of the newest Gruen watch styles. Today's prices start from only \$24.75.

Registered Trade Mark Reg. U. S. Pat. Off. Patents Pending

GIFTS FROM YOUR JEWELER ARE GIFTS AT THEIR BEST

KETVIRTIS & CO.

"Gifts that Last"

312 BROADWAY, SOUTH BOSTON Tel. SOU 4619

PENKI DIDELI KAMBARIAI

Yra visi įrengimai Renda labai pigi. Štymų apšildomi, visi naujai įtaisymai. Parankūs visais atžvilgiais ir šviesų. Matyti galima bile laiku. "Keleivio" name, 253 Broadway, So. Bostone.

Tel. TRObridge 6889

Dr. John Repshis

(REPAY) LIETUVIS GYDITOJAS Valandos: 2-4 ir 6-8 Nedėliomis ir šventadieniais nuo 10 iki 12 ryto. 278 HARVARD STREET kamp. Inman at. art. Central av. CAMBRIDGE, MASS.

DR. D. PILKA

Ofiso Valandos: nuo 2 iki 4 ir nuo 7 iki 8. 392 BROADWAY SO. BOSTON, MASS. Telefonas: SOUTH Boston 1320

Ligoninės ofisas—Back Bay 528 COLUMBUS AVE., BOSTON, MASS.

Valandos: Ryte ir pagal sutartį. Telefonas: KENmore 7432

Telefonas 21324

MEDICINOS DAKTARAS C. J. MIKOLAITIS

Valandos: nuo 2 iki 4 po pietų, nuo 7 iki 8 vakare. 197 SUMMER STREET, LAWRENCE, MASS.

Tel. SOU 2805

DAKTARAS J. L. Pašakarnis

OPTOMETRISTAS

Ofiso valandos: Nuo 9 ryto iki 7 vakare. Seredomis: Nuo 9 ryto iki 12 diena. 447 BROADWAY, SO. BOSTON, MASS.

Dr. Leo J. Podder

Iš Leningrado.

Specializuoja Vyrų ir moterų nusišneptą. Gyvenimo permainų moterų. Moterų ir vyrų ligas Kraujo ir Odos ligas. Valandos: nuo 10 iki 12 diena, nuo 2 iki 4, nuo 7 iki 8 vakare. 180 HUNTINGTON AVE., BOSTON, MASS. Tel. Commonwealth 4570.

Tel. 28624 Gyv. 31132

Dr. Joseph A. Gaidis

OPTOMETRISTAS

Valandos: 9 iki 12 nuo 2 iki 6, nuo 7 iki 9. Seredomis 9 iki 12 ir suitarus. 114 SUMMER STREET, LAWRENCE, MASS.

DR. G. L. KILLORY

60 SCOLLAY SQUARE, Room 33 BOSTON. Telef. Lafayette 2371 arba Somerset 2044-J SPECIALIZUOS KRAUJO INKSTO IR NERVŲ LIGŲ. Val. nuo 9 ryt. iki 7 vak. kasdien. Nedėliom, nuo 10 ryto iki 1.

A. J. NAMAKSY

Real Estate & Insurance

414 W. BROADWAY, SOUTH BOSTON, MASS. Office Tel. So. Boston 0948 RES. 251 CHESTNUT AVE., Jamaica, Plain, Mass. Res. Tel. Arnold 1028

BAY VIEW MOTOR SERVICE

Telephone SOUTH Boston 1058

STUDEBAKER AUTOMOBILIŲ IR TROKŲ AGENTŪRA.

Kainos Stebėtinai Pigios. Didelį pagalbą ir Hydraulic Breaks.

TAIPGI TAISOME AUTOMOBILIŲ IR TROKŲ VISOKIŲ ĮDIRBYSCIŲ.

Peter Trečiokas ir Joe Kapociunas — savininkai.

Taisyto ir demonstravimo vieta:

1 HAMLIN STREET

Kamp. East Eighth St.,

SENIAUSI SOUTH BOSTONE

STOGDENGIAI-ROOFERS

Užtikrintas Stogo Gerumas ir Amžius.

Išmokėjimais duodama, kurie nori.

Dedam visokius stogus: asphalt shingles, smala ir žvirgzdas, ir etc.

Mes apdengiam Side Walls namus su mediniais singeliais arba su ypatinga "insulating mastic." Puikios spalvos.

ORMSBY CO.

380 W. FIRST STREET, SO. BOSTON, MASS. Tel. SOU 2821-5